

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2018 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 7557 Rambler Road, Suite 1200, Dallas, TX 75231-2388.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບົ່ງຊີ້ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY PRESS® Leadership Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Great Commission Team: Delvin Atchison
Publisher BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer & Editor for Lesson 1
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 2, 3, 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 2, 3, 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 10, 11, 12, 13
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 10, 11, 12, 13
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 1

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຈັດຫາໃຫ້

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະການ 22:1-19

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ປະຖົມມະການ 22:1-19

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າຊົງສຳແດງຄວາມພົ້ນແລະການຊົງໄຖ່ຂອງພຣະອົງເພື່ອຕອບສນອງ ຕໍ່ຄວາມເຊື່ອຂອງອັບຣາຮາມ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງທ່ານໃນພຣະເຈົ້າເລິກເຊິ່ງປານໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອໃຫ້ຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງຂ້ອຍໃນພຣະເຈົ້າເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນ ຜ່ານການປະຕິ ບັດຕາມຄວາມເຊື່ອ

:

ຄຳນຳ:

ຫລາຍປີຜ່ານມາແລ້ວ ຊາຍຄົນນຶ່ງໄດ້ເດີນທາງຜ່ານ "ທະເລຊາຍເນວາດາ" ລາວໄດ້ມາເຖິງຮ້ານຄ້າ ຮ້າງຫລັງນຶ່ງ ຟາກຮ້ານໄປໜ້ອຍນຶ່ງລາວເຫັນປັ້ມນ້ຳສ້າງບາດານແລະມີຖ້ອຍຄຳທີ່ຂຽນຫ້ອຍໄວ້ທີ່ດ້າມປັ້ມ ນັ້ນວ່າດັ່ງນີ້;

ຮ້ານຄ້າຫລັງນີ້ຕ້ອງໄດ້ປິດລົງ, ແຕ່ກໍຍິນດີຕ້ອນຮັບທຸກຄົນໃຫ້ໃຊ້ນ້ຳໃນສ້າງນີ້ໄດ້ ນ້ຳໃນສ້າງນີ້ຍັງ ຄົງໄຫລດີຢູ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ເນື່ອງຈາກບັນຍາກາດໃນທະເລຊາຍນີ້ແທ້ໆຫລາຍ ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ນ້ຳອ່ອຍ ນ້ຳໃນສ້າງນີ້ກ່ອນ ນ້ຳຈຶ່ງຈະໄຫລອອກມາ . ຢູ່ກ້ອງຫີນຂາວທາງຊ້າຍມື້ມີນ້ຳຢູ່ໃນຂວດເພື່ອອ່ອຍນ້ຳສ້າງນີ້ ແຕ່ຖ້າທ່ານດື່ມນ້ຳໃນຂວດນີ້ກ່ອນ ນ້ຳໃນສ້າງຈະບໍ່ໄຫລອອກມາ. ຈຶ່ງເຫນັ້ນໃນຂວດປະມານ 1/4 ລົງໃສ່ ປາກນ້ຳສ້າງຊ້າງ ເພື່ອໃຫ້ວົງແຫວນຊຸ່ມ ແລ້ວໃຫ້ເຫສ່ວນທີ່ຍັງເຫລືອລົງໃນປັ້ມຢ່າງໄວ ແລ້ວກໍລົງມື້ປັ້ມນ້ຳ ແລ້ວທ່ານກໍຈະໄດ້ນ້ຳຕາມທີ່ຕ້ອງການ ຈຶ່ງຮ່າຍນ້ຳໃສ່ຂວດຄືເກົ່າ ອັດຝາໃຫ້ດີ ແລ້ວເອົາໄປໄວ້ບ່ອນເກົ່າ ມັນ ເພື່ອຄົນອື່ນຈະໄດ້ໃຊ້ຕໍ່ໄປ.

ຄຳເຕືອນ: ຈຶ່ງຈື່ໄວ້ວ່າ ຢ່າດື່ມນ້ຳໃນຂວດ ແຕ່ໃຫ້ອ່ອຍນ້ຳສ້າງກ່ອນ, ແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ນ້ຳຫລາຍ ກວ່າທີ່ຢູ່ໃນຂວດຕັ້ງຫລາຍຕໍ່, ເຊື່ອຂ້ອຍເດີ.

ຖ້າທ່ານຫາກເດີນທາງຜ່ານທະເລຊາຍຫລາຍຊົ່ວໂມງໂດຍບໍ່ເຫັນນ້ຳແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນສ້າງບາ ດານຕາມເຮືອງຂ້າງເທິງນີ້ ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ? ເຮືອງນີ້ໄດ້ຍ້າເນັ້ນເຖິງຄວາມລຳບາກອັນໜັກໜ່ວງໃນ ການດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອ. ສ່ວນຫລາຍການເດີນໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອເຮົາຕ້ອງໄດ້ຖິ້ມ (ຫລືເສັງສລະ) ບາງສິ່ງບາງຢ່າງຫລືສິ່ງທີ່ເຮົາຮັກ. ໃນຊ່ວງເວລາເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເປີດເຜີຍວ່າ ຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມວາງໃຈ

ຂອງເຮົາໄດ້ເກາະຍຶດຢູ່ບ່ອນໃດ. ເຮືອງທີ່ຮູ້ດີຈາກຊີວິດຂອງອັບຮາຮາມຈະໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງແກ່ເຮົາ ວ່າເຮົາຄວນເຮັດຢ່າງໃດຈາກເຮືອງຕົວຢ່າງດັ່ງກ່າວນີ້ ການມັດອີຊາກໝາຍເຖິງການກະທຳຜ່ານທາງຄວາມ ເຊື່ອ ແລະເປັນທາງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຕອບສນອງຕໍ່ການກະທຳຈາກຄວາມເຊື່ອນັ້ນ.

ແນະນຳການສອນ:

1. ອ່ານເຮືອງປະກອບໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງບົດຮຽນດັ່ງໆ(ຫລືເລົ່າຖ້າຈີ່ໄດ້) **ຖາມ:** ຖ້າພີ່ນ້ອງເດີນທາງຜ່ານ ທະເລຊາຍເປັນເວລາຫລາຍຊົ່ວໂມງທີ່ບໍ່ມີນ້ຳ ແລະເຫັນດັ່ງຢູ່ໃນເຮືອງນີ້ ພີ່ນ້ອງຈະເຮັດແນວໃດ? ຫລັງ ຈາກແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັນແລ້ວ **ຈົ່ງເວົ້າວ່າ;** ສອງທາງເລືອກນີ້ ເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ບາງຄັ້ງ ການໃຊ້ຊີວິດໂດຍຄວາມເຊື່ອຈະເປັນແນວໃດ. ນັ້ນໝາຍເຖິງເຮົາຕ້ອງໄດ້ຖືມ(ເສັງສລະ)ບາງຢ່າງເພື່ອ ຈະໄດ້ສິ່ງທີ່ໃຫຍ່ກວ່າ. ຊຶ່ງຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນມື້ນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມຈິງດັ່ງກ່າວນັ້ນ.
2. ກ່ອນເລີ່ມຫ້ອງຮຽນ ເຮັດໂພສເຕີແຜ່ນໃຫຍ່ແລະຂຽນຂໍ້ຄວາມດັ່ງລຸ່ມນີ້ ແລ້ວຕິດໄວ້ຝາທາງໜ້າຫ້ອງ
 - ເລີ່ມການທົດສອບ (ປຖກ 22:1-2)
 - ຕອບສນອງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ (ປຖກ 22:3-10)
 - ການຈັດຫາໃຫ້ອັນອັສຈັນ (ປຖກ 22:11-19)
3. ຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອາສາສັມກອ່ານດັ່ງໆ ປະຖົມມະການ 22:1-2; ໃຫ້ທຸກຄົນຕັ້ງໃຈ ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ທີ 1 ໃນ ໂພສເຕີ; **ເວົ້າວ່າ;** ບົດຮຽນໃນມື້ນີ້ເວົ້າເຖິງອັບຮາຮາມແລະອີຊາກ. ເຮືອງນີ້ ແຕ່ກ່ອນໄດ້ເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ໃຫ້ຄຳສັນຍາຕໍ່ອັບຮາຮາມ(ອັບຮາຮາມ) ເຖິງຜູ້ຈະຮັບມໍຣະດົກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານອີຊາກໃຫ້ແກ່ອັບ ຮາຮາມ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ທົດສອບອັບຮາຮາມໂດຍບອກໃຫ້ລາວຖວາຍອີຊາກເປັນເຄື່ອງເຜົາຖວາຍບູຊາ ໃນສັມຍນີ້ ຜູ້ທີ່ອ່ານເຮືອງນີ້ ກໍຈະຮູ້ໄດ້ວ່າເຮືອງຈະເປັນໄປແນວໃດ ແຕ່ສຳລັບອັບຮາຮາມເອງ ໃນເວລາ ນັ້ນລາວບໍ່ຮູ້ເລີຍວ່າເຫດການນີ້ຈະເປັນໄປແນວໃດ.
4. ຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອາສາສັມກອ່ານດັ່ງໆ ປະຖົມມະການ 22:3-10. ອີງຕາມຫົວຂໍ້ທີ 2 ໃນໂພສເຕີ. ໃຊ້ບົດ ຮຽນຂອງນັກຮຽນແລະຂໍ້ມູນຈາກບົດຮຽນແນະນຳຄຽງ. ໃຊ້ເວລາໜ້ອຍນຶ່ງອະທິບາຍວ່າແມ່ນຫຍັງເກີດ ຂຶ້ນໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີຕອນນີ້. **ເວົ້າວ່າ;** ອັບຮາຮາມໄດ້ຕອບສນອງຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ. **ຕັ້ງຄຳຖາມ;** ພີ່ນ້ອງຄິດວ່າອັບຮາຮາມກຳລັງຄິດແນວໃດໃນຂະນະທີ່ລາວຕຽມຕົວເດີນທາງຂຶ້ນໄປເທິງ ພູ? ...ຟັງຄຳຕອບ. ພີ່ນ້ອງຄິດວ່າອີຊາກກຳລັງຄິດແນວໃດ ໂດຍສະເພາະເມື່ອພໍ່ຂອງລາວມັດລາວແລ້ວ ເອົາລາວນອນລົງເທິງບ່ອນເຜົາເຄື່ອງບູຊາ? ...ຟັງຄຳຕອບ.
5. ອ່ານດັ່ງໆ ປະຖົມມະການ 22:11-19 ໃຫ້ນັກຮຽນເອົາໃຈໃສ່ຫົວຂໍ້ທີ 3 ໃນໂພສເຕີ. ໃຫ້ແລກປ່ຽນຄວາມ ຄິດເຫັນກັນສັ້ນໆ ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້ ໂດຍເນັ້ນວ່າພຣະເຈົ້າຈັດຫາລູກແກະໃຫ້ກົງກັບເວລາ ໄດ້ຢ່າງໃດ. **ຖາມ;** ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງລໍຖ້າຈົນເຖິງເວລານັ້ນ ຈຶ່ງທຳມອັບຮາຮາມ? **ເວົ້າວ່າ;** ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວ

ເນັ້ນອີກເຖິງຄຳສັນຍາຂອງພຣະອົງທີ່ມີຕໍ່ອັບຮາຮາມວ່າ ລູກຫລານຂອງລາວຈະມີຫລາຍກວ່າດວງດາວ
ໃນທ້ອງຟ້າແລະເມັດຊາຍໃນທະເລ.

6. ອີງຕາມຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ ໝູນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນຕອບແຕ່ລະຄຳຖາມ ຕາມທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນໃນບົດຮຽນນີ້;
 1. ແມ່ນຫຍັງໃນຊີວິດທ່ານທີ່ເຫັນວ່າເສັ້ງສລະໄດ້ຍາກເພື່ອຈະຕອບສນອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ?
 2. ທ່ານຈະຕັດສິນໃຈແນວໃດ ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນສຽງຮຽກເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ?
 3. ດົນປານໃດແລ້ວ ທ່ານເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າໂດຍເຮັດບາງສິ່ງທີ່ຄິດບໍ່ເຖິງ? ແລະແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນ?
 4. ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງສຸດທ້າຍທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ທ່ານເຮັດ ແຕ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດເທື່ອ?
 5. ດົນປານໃດແລ້ວທີ່ທ່ານມີປະສົບການກັບພຣະເຈົ້າ ວ່າພຣະອົງຊົງຍິ່ງໃຫຍ່ ເປັນຜູ້ຈັດຫາໃຫ້?
7. ອະທິຖານປິດທ້ອງຮຽນ..

ພສ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງດີ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະຖົມມະການ 37:14-28, 50:15-21

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ປະຖົມມະການ 37, 50

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າສາມາດໃຊ້ແຜນການຊົ່ວຮ້າຍຂອງມະນຸດເພື່ອໃຫ້ແຜນການອັນບໍ່ປ່ຽງແປງຂອງພຣະອົງສຳເຣັດໄດ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ວິທີໃດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງພຣະອົງສຳເຣັດໃນຊີວິດອັນຍາກລຳບາກຂອງທ່ານ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານກວດເບິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງພຣະອົງສຳເຣັດໃນຊີວິດອັນຍາກລຳບາກຂອງທ່ານ.

ຄຳນຳ

ພຣະຄຳພີເດີມໄດ້ກ່າວເຖິງກຳເນີດຂອງສິ່ງຕ່າງໆ: ການຊົງສ້າງໄປເຖິງໂນອາ, ໄປຫາບັນພະບູຣຸດຂອງພວກອິສຣາເອນຄືອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ, ແລະຢາໂຄບ ແລະລູກສືບສອງຄົນຊຶ່ງເປັນເຜົ່າຕ່າງໆຂອງອິສຣາເອນ ຈົນໄປເຖິງຜູ້ສຳຄັນຄືໂຢເຊັບ. ເຫັນວ່າຊີວິດຂອງໂຢເຊັບເປັນເໝືອນຜ້າຂາດເວລາເລີ້ມຕົ້ນ ແຕ່ບັນສຸດທ້າຍຊີວິດໄດ້ຂຶ້ນສູງຈຸຟ້າປະກອບດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທຸ່ມທີ່ ເປັນຄົນທີ່ຍອມໃຫ້ອະພິຍຕໍ່ຄົນທີ່ເອົາປຽບແລະປອງຮ້າຍ. ໂຢເຊັບກາຍເປັນຜູ້ທີ່ສອງໃນພະຣາຊວັງຂອງກະສັດຟາໂຣຍ້ອນຊີວິດຂອງເພິ່ນເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຢ່າງຕາຍໃຈ.

ໂຢເຊັບເຕັມໄປດ້ວຍບັນຫາໃນຄອບຄົວ, ຖືກຫັກຫລັງ, ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ເປັນຄົນຍອມໃຫ້ອະພິຍ, ໄດ້ພົບກັບສິພຣະຫັດຈາກພຣະເຈົ້າໃນເວລາລຳບາກ. ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າຈະມີອັນໃດທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມເປັນທຸກຢ່າງນີ້ບໍ່? ຊີວິດນີ້ຈະໄດ້ພົບກັບແສງສະວ່າງອັນໃດບໍ່? ໂຢເຊັບເຫັນຄຳຕອບຈາກພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຊຶ່ງຈິດໄວ້ໃນປຶ້ມພຣະຄຳພີປະຖົມມະການບົດ 37-50.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຊອກເອົາໜັງ ຫລື ເຮືອງຈາກໂທຣະທັດມາສາຍໃຫ້ສະມາຊິກເບິ່ງເຮືອງຄອບຄົວທີ່ມີລູກຫລາຍຄົນ ເຖິງບັນຫາຜິດຖຽນກັນໃນເຮືອງຕ່າງໆ.
2. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສາມກຸ່ມຖ້າມີຄົນພໍ ແລະບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານພຣະຄຳພີ:

- ກຸ່ມ 1: ອ່ານ ປຖມ 37:14-28 . ເລື່ອງແຜນການຊົ່ວ. ໃຫ້ເວົ້າເຖິງໂຢເຊັບ ແລະລາຍງານໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ.
 - ກຸ່ມ 2: ອ່ານ ປຖມ 37:14-28. ເລື່ອງແຜນການຊົ່ວ. ໃຫ້ກ່າວເຖິງຮູບິນ ແລະລາຍງານໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ.
 - ກຸ່ມ 3: ອ່ານ ປຖມ 37:14-28. ເລື່ອງແຜນການຊົ່ວ. ໃຫ້ກ່າວເຖິງພໍ່ຄ້າ ອິສມາເອນ ແລະລາຍງານໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ.
3. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າມີຫຍັງໄດ້ເກີດຂຶ້ນລະຫວ່າງບົດ 37-50 ຂອງປຶ້ມປະຖົມມະການ. ເອີ້ນໃຫ້ມີຄົນນຶ່ງສັກອ່ານ ບົດ 50:15-17 ອອກສຽງແຮງ. ເວລາທຳອິດໂຢເຊັບໄດ້ພົບເຫັນພວກອ້າຍໆ ໂຢເຊັບໄດ້ໃຫ້ອະພັຍແກ່ພວກເຂົາໂດຍການກະທຳຄືຊ່ວຍເຫລືອເວລາອິດຢາກ. ຕັ້ງຄຳຖາມຂຶ້ນວ່າຖ້າໂຢເຊັບອະພັຍໃຫ້ພວກອ້າຍໆແລ້ວ ເປັນຫຍັງພວກອ້າຍຈຶ່ງຕົວະນ້ອງໂດຍກ່າວວ່າພໍ່ສັ່ງເອົາໄວ້ກ່ອນຕາຍໃຫ້ໂຢເຊັບອະພັຍໃຫ້?
 4. ອ່ານປະຖົມມະການ 50:18-21 ອອກສຽງດັງ. ຖ້າທ່ານເປັນໂຢເຊັບທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ? ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ໂຢເຊັບມີຈິດໃຈປະເສີດຢ່າງນີ້?
 5. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຄິດເຖິງຊີວິດຂອງພວກເຂົາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳໄປພົບຂອງດີຈາກຊີວິດທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍບັນຫາເໝືອນກັບໂຢເຊັບ.
 6. ອ້ອນວອນບົດ ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງປະທານຄວາມກ້າຫານໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະການສະຖິດນຳຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະຄຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ໃຊ້ຍາດພື້ນອງເປັນຜູ້ໄຖ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຣຸດ 2:1-12, 17-23, 4:1-14

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ຣຸດ 1-4

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ປະວັດຂອງຣຸດແລະໂບອາດເປັນຮູບສວຍງາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄຖ່ດ້ວຍຄວາມຮັກ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ວິທີໃດທີ່ທ່ານຈະແບ່ງປັນໃຫ້ຄົນອື່ນເຮືອງການໄຖ່ຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮັກ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຊ່ອຍໃຫ້ກວດເບິ່ງວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະແບ່ງປັນການໄຖ່ດ້ວຍຄວາມຮັກຈາກພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄົນອື່ນໄດ້ແນວໃດ.

ຄຳນຳ

ເຮືອງສຳຄັນໃນປຶ້ມຣຸດນີ້ມີຜູ້ສຳຄັນສາມຄົນຄື: ຣຸດ, ນາໂອມີ, ແລະໂບອາດ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນສິພຣະທັດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງໄດ້ທຳງານໃນຊີວິດຂອງຄົນຜູ້ໝົດຫວັງ, ໂສກເສົ້າ, ວຸ້ນວາຍ ແຕ່ພຣະເຈົ້າປ່ຽນສະພາບຢ່າງນັ້ນໃຫ້ເປັນສິ່ງດີງາມໄດ້ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ເຊື່ອພື້ນໃນພຣະອົງ. ຜູ້ອ່ານປຶ້ມຣຸດນີ້ຈະໄດ້ເຫັນປະວັດເຮືອງຂອງສາມຄົນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໃຊ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງພຣະອົງສຳເລັດ. ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມເຈັບປວດ ເປັນທຸກຂອງນາໂອມີແລະຣຸດ ແລະຄວາມໝົດຫວັງເປັນຈຸດສຳຄັນກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຈາກຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ເມື່ອສຶກສາປຶ້ມຣຸດໃຫ້ຄິດເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳພີຈາກບ່ອນອື່ນມາປະກອບເຊັ່ນ: ປະຖົມມະການ 50:20 ແລະປຶ້ມໂຣມ 8:28. ໃນປຶ້ມປະຖົມມະການເຫັນວ່າຊີວິດຂອງໂຢເຊັບໄດ້ປັ້ນຂວ້າປັ້ນຫງາຍຫລາຍທີ່ສຸດ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ສິ່ງຊົ່ວຊ້ານັ້ນໃຫ້ເປັນຂອງດີຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງ. ປຶ້ມໂຣມໄດ້ກ່າວວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນດີໂດຍຈຸດປະສົງແລະແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃຫ້ເຂົ້າໃຈສອງຄຳຊຶ່ງເປັນຂໍ້ກະແຈສຳຄັນໃນປຶ້ມຣຸດ: “ກັບຄືນ, ໄຖ່ເອົາ.” ນັກແປພຣະຄຳພີໃຊ້ຄຳເວົ້າລ້ຽວຕ່າວແທນກັບຄືນ ເຊັ່ນໃນເຮືອງນາໂອມີລາວໄດ້ກັບຄືນໄປຍັງບ້ານເກີດເມືອງນອນແທ້ ແລະເປັນເຮືອງຕິດຕໍ່ໄປຍັງເຊື່ອສາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູ ກັບໄປເຖິງໂບອາດ ຈົນໄປຮອດກະສັດດາວິດ (ຣຸດ 4:19-22; 1 ຂ່າວຄາວ 2:12; ມັດທາຍ 1:5; ລູກາ 3:32). ຄຳເວົ້າວ່າກັບຄືນນີ້ໄດ້ໃຊ້ປະມານ 15 ເທື່ອໃນປຶ້ມຣຸດ.

ຄວາມໝາຍຂອງການໄຖ່ໄດ້ມີຄວາມໝາຍໃກ້ຄຽງກັບຍາດສາຍເລືອດ ຜູ້ໄຖ່ເອົາ, ສິ່ງນີ້ມີໃນສມອງຂອງພວກຍິວ. ຄວາມເວົ້າຢ່າງນີ້ມີຄວາມໝາຍວ່າໄຖ່ເອົາຄືນ ແລກປ່ຽນຫລືຊື່ຄືນ ຕົວຢ່າງຊື່ເອົາເສຣີພາບ, ການເປັນຂ້າທາດຂອງພວກອິສຣາເອນຈາກປະເທດເອຢິບ, ອອກຈາກການເປັນທຸກຂະເວທະນາ. ເຮືອງນີ້ເນັ້ນເຖິງການໄຖ່ເອົາຈາກສາຍເລືອດຍາດພື້ນອງເພື່ອຈະໄດ້: ເສຣີພາບ, ໄຖ່ໃຫ້ພື້ນ, ຫລືປ່ອຍໄປ. ໃນປຶ້ມຣຸດ

ແມ່ນຂໍ້ຜູກມັດແລະໜ້າທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຕ່ງງານກັບຍິງໜ້າຍູ້ເປັນສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ ແລະຊື່ດິນຈາກນາ ໂອມີຈາກຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນສາຍເລືອດໃກ້ຊິດ. ຄວາມສຳຄັນຂອງການໄຖ່ນີ້ໃນບົດ 4:11 ໄດ້ກ່າວເອົາໄວ້ມີຢູ່ ຊາວສາມເທື່ອ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຊອກເອົາເຣື່ອງແຕກແຍກ ບໍ່ຖືກຕ້ອງປອງດອງກັນຈາກທັງສີພິມ, ປຶ້ມ, ແລະອື່ນໆ. ເມື່ອອ່ານເຖິງ ເຣື່ອງດັ່ງກ່າວແລ້ວໃຫ້ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນກ່າວເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນເອງໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງ. ບອກ ວ່າບົດຮຽນວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາເຖິງເຣື່ອງຊາຍຄົນນຶ່ງຜູ້ມີນ້ຳໃຈກວ້າງ ເປັນຫ່ວງຕໍ່ຄົນຕ່າງ ດ້າວ ເປັນຕົວຢ່າງອັນດີເຖິງເຣື່ອງການໄຖ່.
2. ບອກໃຫ້ມີຄົນນຶ່ງສັກສິກສາເບື້ອງຫລັງຂອງປຶ້ມຮຸດ ແລະປະເພນີໃນຕອນນັ້ນ.
3. ຈັດສະມາຊິກເປັນຄູ່ກັນ ແລະບອກໃຫ້ພວກເຂົາຂຽນເຣື່ອງສຳຄັນທີ່ມີຢູ່ໃນບົດ 2:1-12. ຫລັງຈາກ ທຸກຄູ່ໄດ້ຂຽນສຸດແລ້ວ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄູ່ແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ຕົນເອງໄດ້ຂຽນຂຶ້ນໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ.
4. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນອ່ານ ຮຸດ 2:17-23 ອອກສຽງດັງ. ນຳພາຫ້ອງຮຽນສົນທະນາກັນ ເຖິງຂໍ້ເຫລົ່ານີ້ໂດຍຕັ້ງຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
 - ຮຸດໄດ້ເອົາຜົນທີ່ເກັບກ່ຽວຈາກທົ່ງນາມັນໄປເຮັດຫຍັງ?
 - ເປັນຫຍັງນາໂອມີຮູ້ສຶກຮູ້ບຸນຄຸນຈາກຜົນເກັບກ່ຽວທີ່ຮຸດໄດ້ເອົາມາ?
 - ນາໂອມີໄດ້ບອກກັບນາງຮຸດວ່າໂບອາດແມ່ນໃຜ? ເປັນຫຍັງຈຶ່ງສຳຄັນແທ້?
 - ອີງຕາມຂໍ້ 21, ໂບອາດໄດ້ບອກໃຫ້ຮຸດເຮັດຫຍັງໃນທົ່ງນາ?
 - ເປັນຫຍັງຮຸດຈະຖືກອັນຕະລາຍຖ້າໄປເກັບກ່ຽວໃນທົ່ງນາຄົນອື່ນ?
 - ທ່ານຄິດວ່າຮຸດມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດເວລານາງໄດ້ເກັບກ່ຽວໃນທົ່ງນາ?
5. ອ່ານ ຮຸດ 4:1-14 ອອກສຽງດັງ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຂຽນອອກມາສິ່ງທີ່ໂບອາດໄດ້ເຮັດເພື່ອຈະເປັນ ຜູ້ໄຖ່. ຕັ້ງຄຳຖາມອີກວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດ ໂບອາດຈຶ່ງໃຊ້ເວລາອອກໄປເຮັດຫລາຍໆຢ່າງເພື່ອຈະ ມີສິດໄປໄຖ່ເອົານາງຮຸດ? ຊີວິດຂອງໂບອາດເປັນເໝືອນອີງພຣະເຢຊູແນວໃດ?
6. ແນະນຳໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຫາວິທີທາງໃນອາທິດຈະມານີ້ເພື່ອຈະມີໂອກາດສະແດງຄວາມຮັກຕໍ່ ຄົນອື່ນຜູ້ເປັນຄົນແປກໜ້າ.
7. ອ້ອນວອນບົດ ແລະຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ໄຖ່ເອົາພວກເຮົາອອກຈາກຄວາມບາບ ແລະ ໃຫ້ພວກເຮົາມີໂອກາດຮັບໃຊ້.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 4
ການປົວພະຍາດແລະການຖືກຕັດສິນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ກະສັດ 5

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: 2 ກະສັດ 5

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າປົວນາຍພົນຜູ້ເຮັດຜິດ ແລະລົງໂທດຜູ້ຮັບໃຊ້ຫລອກລວງ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ການອວດຕົວເປັນອຸປະສັກບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາປະສົບກັບການໄຖ່ແລະຊ່ວຍໃຫ້ປອດພັຍໄດ້ແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຊ່ວຍໃຫ້ກວດເບິ່ງຕົນເອງວ່າການອວດຕົວເປັນອຸປະສັກບໍ່ໃຫ້ຕົນເອງປະສົບກັບການໄຖ່ແລະການຊ່ວຍໃຫ້ປອດພັຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄຳນຳ

ເຮືອງສຳຄັນໃນປຶ້ມ 1 ແລະ 2 ກະສັດໄດ້ສອນຢ່າງແຈ້ງແຈ່ວວ່າພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງສືບຕໍ່ເປັນກະສັດປົກຄອງ ແຕ່ເຫັນວ່າປະຊາຊົນຕ້ອງການຜູ້ປົກຄອງຝ່າຍໂລກ ພວກເຂົາໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ວ່າ, “ຈົ່ງປະທານກະສັດໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງ ພວກເຮົາຕ້ອງການກະສັດປົກຄອງ” (1 ຊມອ 8:6, 9). ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍພຣະທັຍ ເພາະພຣະອົງຮູ້ວ່າການປົກຄອງຂອງກະສັດຈະມີສິດຢາກຄຸກຄາມ. ໃນປຶ້ມເຫລົ່ານີ້ໄດ້ບອກເຖິງຄວາມສຳເລັດແລະການຜິດພາດຂອງກະສັດ: ຄືບາງກະສັດໄດ້ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າດີ ແຕ່ບາງກະສັດຂາດຄວາມຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ໃນເຮືອງຕ່າງໆໃນປຶ້ມ 1 ແລະ 2 ກະສັດ ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນຄວາມຍິນດີ, ຄວາມເຈັບປວດຂອງຜູ້ປົກຄອງ, ພວກທະຫານ, ແລະຄົນຮັບໃຊ້.

ຖ້າອ່ານໃນ 1 ແລະ 2 ກະສັດ ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນຄວາມຈິງຢູ່ວ່າ: ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງເປັນກະສັດປົກຄອງເຖິງແມ່ນກະສັດໃນໂລກບາງຄົນໄດ້ເຮັດດີ, ບາງຄົນໄດ້ເຮັດຜິດບາບໃນປະເທດອິສຣາເອັນ. ເຫັນວ່າຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຕ້ອງສແວງຫາຄວາມຊອບທັມ, ສັນຕິສຸກ, ແລະຄວາມຈິງ. ກະສັດໃນໂລກຍ່ອມມີຄວາມຜິດ, ບໍ່ຊອບທັມ, ສ້າງສິງຄາມ, ແລະຫາເຮືອງໃສ່ກັນ.

2 ກະສັດ 5 ໄດ້ເປີດເຜີຍເຮືອງການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນພັຍ, ການໄຖ່, ການຄືນດີ, ແລະຄວາມລອດພົ້ນດ້ວຍສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປົວນາອາມານ ແລະການລົງໂທດ ເກຣາຊີ. ແຕ່ຍັງມີອີກສາມຢ່າງເພີ່ມເຊັ່ນ: ຄວາມເຊື່ອຂອງຍິງຄົນໃຊ້, ການອັສຈັນຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະການລົງໂທດຄົນພາຍໃນຊາດຍິງ ເກຣາຊີ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລືອກໜ້າ ພຣະອົງເບິ່ງຈິດໃຈພາຍໃນ (1 ຊມອ 16:7). ເໝືອນກັບອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າຕໍ່ຍິງສາວຊາມາເຣັງ (ໂຍຣັນ 4) ສິ່ງທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຮັດຕໍ່ ຊາເຣພັດ (1 ກະສັດ 17-24), ເອລີຊາ ໄດ້ເຮັດຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ ນາອາມານ ເພາະພຣະອົງເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນພັຍ, ເປັນຜູ້ໄຖ່, ເປັນຜູ້ສືບຕໍ່, ແລະເປັນຄວາມພົ້ນ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

8. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງແບ່ງເປັນສອງສາມກຸ່ມສຸດແລ້ວແຕ່ຈຳນວນຄົນໃນຫ້ອງຮຽນ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສິນທະນາກັນເຖິງຄວາມໝາຍ ການອວດຕົວ. ກ່າວວ່າບົດຮຽນວັນນີ້ມີຄົນນຶ່ງເກືອບບໍ່ໄດ້ຮັບການປົວໃຫ້ດີພະຍາດເພາະມີຄວາມອວດຕົວຈອງຫອງ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນກັບສິ່ງທີ່ກຸ່ມຕົນເອງຕົກລົງກັນເຖິງຄວາມໝາຍຂອງການອວດຕົວ.

9. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຕາມຂ້າງເທິງອ່ານ 2 ກະສັດ 5:1-7 ບອກໃຫ້ພວກເຂົາຈົດທຸກສິ່ງຢ່າງໃນເນື້ອງຂອງນາອາມານ ເອົາເຈັ້ງໂພສເຕີໃຫຍ່ຕິດໃສ່ຝາ ແລະຂຽນຄຳເວົ້າວ່າ ກ່ອນນັ້ນໃສ່ທາງຊ້າຍຂອງເຈັ້ງນັ້ນ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານສິ່ງທີ່ເຂົາຄົ້ນພົບ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຕອບຄຳຖາມຕາມຂ້າງລຸ່ມນີ້:
 - ແມ່ນຫຍັງເປັນບໍ່ແຫ່ງຄວາມສຳເລັດຂອງນາອາມານ?
 - ເປັນຫຍັງຍິງຄົນໃຊ້ຈຶ່ງໄດ້ບອກວ່າມີຜູ້ປົວນາອາມານໄດ້ ເພະນາງເປັນຊະເລີຍແລະຄົນໃຊ້?
 - ເປັນຫຍັງນາອາມານຈຶ່ງຟັງຄວາມຂອງຍິງຄົນໃຊ້?
 - ເປັນຫຍັງກະສັດຂອງ ເອແຣມຈຶ່ງຂຽນຈົດໝາຍໄປຫາກະສັດຂອງອິສຣາເອັນແທນທີ່ຈະຂຽນໄປຫາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເອລີຊາ?
 - ກະສັດຂອງອິສຣາເອັນໄດ້ຕອບສນອງຢ່າງໃດຕໍ່ຈົດໝາຍຂອງກະສັດ ເອແຣມ?

10. ໃຫ້ໄປກ່ອນເວລາ ແລະຂຽນຄຳເວົ້າໃສ່ເຈັ້ງທີ່ຕັດເປັນຕ່ອນໆນັ້ນ.
 - ເອລີຊາໄດ້ສົ່ງສານໄປເຖິງກະສັດ ເອແຣມ ບອກໃຫ້ນາອາມານໄປຫາຜູ້ປະກາດພຣະທັມ.
 - ນາອາມານໄດ້ໄປເຖິງປະຕູເຮືອນຂອງເອລີຊາ.
 - ເອລີຊາໄດ້ບອກໃຫ້ນາອາມານໄປອາບນ້ຳເຈັດເທື່ອໃນແມ່ນ້ຳຍໍ່ແດນເພື່ອລ້າງພະຍາດຂີ້ທູດຂອງຕົນເອງ.
 - ນາອາມານໃຈຮ້າຍໃນເມື່ອໄດ້ຍິນວ່າໃຫ້ໄປອາບນ້ຳຍໍ່ແດນ.
 - ຄົນໃຊ້ຂອງນາອາມານໄດ້ໝູນໃຈນາຍວ່າໃຫ້ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງເອລີຊາບອກ.
 - ນາອາມານໄດ້ໄປອາບນ້ຳຍໍ່ແດນເຈັດເທື່ອ ທີ່ສຸດກໍເຫັນວ່າຕົນເອງຫາຍດີ.

11. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານ 2 ກະສັດ 5:15-18 ບອກໃຫ້ເຂົາຂຽນອອກມາທຸກສິ່ງໃນຊີວິດຂອງນາອາມານ. ເວລາສະມາຊິກອ່ານຢູ່ນັ້ນ ໃຫ້ຂຽນຄຳເວົ້າ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໃສ່ກະດານໃຫຍ່ທາງຂວາທີ່ເຮັດມາແລ້ວ ແລະບອກໃຫ້ສະມາຊິກຂຽນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນຊີວິດຂອງນາອາມານໃສ່ທາງຂວາເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງ. ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວໃຫ້ຂຽນຄຳເວົ້າ ຖ່ອມຕົວ ໃສ່ລະຫວ່າງກາງຄຳເວົ້າກ່ອນນັ້ນ ແລະຫລັງຈາກນັ້ນ. ກ່າວວ່າຖ້ານາອາມານບໍ່ມີການຖ່ອມຕົວເຫັນວ່າລາວບໍ່ອາດໄດ້ຮັບການປົວພະຍາດໃຫ້ດີໄດ້. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ, ການອວດຕົວເປັນກຳແພງບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາຮັບເອົາພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?

12. ອ່ານ 2 ກະສັດ 5:19-27 ອອກສຽງດັງ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຂຽນອອກມາໃນສິ່ງທີ່ ເກຣາຊີໄດ້ກະທຳ ຊຶ່ງເປັນພິຍຍ໌ອນຄວາມອວດຕົວ. ຖາມວ່າ, ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວ? ແມ່ນຫຍັງເກີດ ຂຶ້ນກັບຄົນທີ່ອວດຕົວ ແລະມັກໃຫຍ່ໄຝ່ສູງ?

13. ຊັກຊວນໃຫ້ສະມາຊິກເປັນຄົນຖ່ອມຕົວ ແລະອ້ອນວອນໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍໃນເລື່ອງນີ້.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5 ຜູ້ລ້ຽງທີ່ແຂງແຮງ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ເພງສັດເສີນ 23
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:** ເພງສັດເສີນ 23
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ພຣະເຈົ້າສັນຍາຈະປົກປ້ອງຮັກສາ ແລະປະທານສິ່ງຕ່າງໆໃຫ້ພວກເຮົາ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ຮູ້ພຣະອົງວ່າເປັນຜູ້ລ້ຽງແນວໃດ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນພຣະອົງເປັນຜູ້ລ້ຽງຂອງຕົນເອງແທ້.

ຄຳນຳ

ໃນປີ 1980 ມີນັກປາດຄົນນຶ່ງທ່ານຊື່ວ່າ ຄາວິນ ແມວເລີ ໄດ້ນຳພາກອງປະຊຸມໃຫຍ່ປະຈຳຣັດເທັກຊັດທ່ານຄົນນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງຂໍ້ສຳຄັນຕ່າງໆ ໃນປຶ້ມເພງສັດເສີນບົດ 23. ທ່ານຍັງໄດ້ໃຫ້ຄຳສອນໃນປຶ້ມນີ້ຈາກບ່ອນອື່ນໆມາປະກອບສິ່ງທ່ານມັກຫລາຍເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນເຂົ້າໃຈດີຂຶ້ນ.

ບາງທີອາດບໍ່ມີຄຳຈາກເພງສັດເສີນບົດອື່ນທີ່ຄົນທັງຫລາຍຮູ້ຈັກ ທ່ອງຈຳ ແລະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຫລາຍກວ່າເພງສັດເສີນ ບົດ 23 ນີ້. ມີຫລາຍຄົນໄດ້ອ່ານຈາກຫົກຂໍ້ນີ້ ແລະຍັງຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງການລ້ຽງແກະ. ເພງສັດເສີນ 23 ໄດ້ໃຫ້ຄຳໝູນໃຈ, ໃຫ້ຄວາມຫວັງ, ແລະໃຫ້ການພັກຜ່ອນສະບາຍໃຈໄດ້ເໝືອນລູກແກະຢູ່ກັບຜູ້ລ້ຽງແກະ. ເຖິງແມ່ນມີສັດຕູຢູ່ອ້ອນຂ້າງ ຖ້າມີຜູ້ລ້ຽງຢູ່ນຳແລ້ວ ແກະກໍບໍ່ກັງວົນອັນໃດເລີຍເພາະມີສັນຕິສຸກໃນໃຈ.

ເຫັນວ່າທຸກວັນນີ້ສະມາຊິກຜູ້ໄປຮ່ວມສຶກສາພຣະຄຳພິເປັນປົກກະຕິກູ່ຖ້າມາກາງຄວາມບໍ່ແນ່ນອນໃນຊີວິດ. ພວກເຮົາອາດໄດ້ເຫັນ ແລະໄດ້ຍິນຂ່າວຮ້າຍຕ່າງໆນາໆປະການຈາກໜັງສືພິມຫລືໂທຣະທັດເຖິງການບໍ່ສົງຄວາມໃນໂລກນີ້ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສົນລະວິນແລະຍ້ານ. ພວກເຮົາເປັນພະຍາດຮ້າຍ ເສຖກິດບໍ່ດີ ແລະຮັບພາຣະໜັກ. ຄຳຖາມມີຢູ່ວ່າເພງສັດເສີນ 23 ສາມາດຊ່ອຍໄດ້ບໍ່? ທ່ານສາມາດຍົກເອົາບົດເພງນີ້ຂຶ້ນມາສອນບອກວ່າຄຳສອນນີ້ບໍ່ເປັນຄຳສອນທີ່ຂາດພລັງເພາະຫລາຍຄົນໄດ້ຮູ້ຈັກແລະເອົາມາປະກອບໃຊ້ເປັນປະຈຳໃນຊີວິດ. ທ່ານຈະສາມາດອ້າງເຖິງເພງສັດເສີນບົດນີ້ວ່າພຣະເຈົ້າຍັງສັນຍາຈະສະຖິດຢູ່ນຳ ແລະຈະປະທານຄວາມຫວັງໃຫ້ເພື່ອສາມາດເອົາຊະນະຕໍ່ຄວາມຍ້ານກົວໃນຊີວິດ. ຂ່າວດີຈະກາຍເປັນຄວາມຈິງໄດ້.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

14. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຊອກເຖິງສະຖານທີ່, ສິ່ງຂອງ, ແລະບຸກຄົນທີ່ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ສຶກວ່າ ມີຄວາມປອດພັຍ. ຕົວຢ່າງ: ເວລາພໍ່ແມ່ເອົາໄປນອນແລະຫົ່ມຜ້າໃຫ້.
15. ຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເພງສັດເສິນ 23:1-4. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໃນຫ້ອງຮຽນສຶກສາໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ລ້ຽງສັດ ແລະເອົາສິ່ງທີ່ຕົນເອງສຶກສານັ້ນມາເລົ່າໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ. ບອກວ່າພຣະເຈົ້າຈະເອົາໃຈໃສ່ຮັກສາເບິ່ງ ແຍງລ້ຽງດູ ປົກປ້ອງຮັກສາພວກເຮົາເໝືອນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ.
16. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເພງສັດເສິນ 23:5-6. ກ່າວວ່າໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ຮັບແຂກນັ້ນຄື ເຮັດໃຫ້ແຂກສະ ບາຍໃຈ ໃຫ້ເປັນເໝືອນໄທເຮືອນດຽວກັນ.
17. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກສົນທະນາເຖິງຄົນໃນທຸກວັນນີ້ທີ່ຊອກຫານັ້ນຄື ການເປັນຢູ່ຢ່າງສະບາຍ ແລະ ມີ ຄວາມປອດພັຍ.
18. ກ່າວວ່າພຣະທັມໃນວັນນີ້ໄດ້ກ່າວເຖິງທັງຫຍ້າອັນຂຽວລົດ, ນ້ຳສັງດ, ເຮັດໃຫ້ຄົນດີ, ນຳໄປເຖິງ ຄວາມຊອບທັມ, ໄມ້ເຫື້າ, ຫົດສົງຫົວດ້ວຍນ້ຳມັນຫອມ, ຮັກສາຈາກສັດຕູ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ພຣະເຈົ້າ ຈະເປັນຜູ້ປະທານແກ່ຜູ້ເປັນຝູງແກະຂອງພຣະອົງ. ແຜນການແລະຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກ ເຮົາບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງຈັກເທື່ອ.
19. ອ້ອນວອນປິດ. ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮັກສາແລະຈັດຫາໃຫ້ພວກເຮົາຕລອດມາ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນໃນຍາມລຳບາກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເພງສັດເສີນ 27

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ເພງສັດເສີນ 27

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໃຫ້ພວກເຮົາໝັ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຮົາໃນວັນລຳບາກ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະໄດ້ເພິ່ງພຣະເຈົ້າແນວໃດໃນວັນລຳບາກ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຕົນເອງຮູ້ຈັກວິທີເພິ່ງພຣະເຈົ້າໃນວັນລຳບາກ.

ຄຳນຳ

ນັກປະພັນກາບກອນເພງສັດເສີນ ແລະພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ຢາກມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງສະດວກສະບາຍ. ເພງສັດເສີນຈຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການຂອບພຣະຄຸນທີ່ພຣະອົງເປັນແສງສະວ່າງ, ເປັນຄວາມໝັ້ນ, ແລະເປັນຜູ້ປົກປ້ອງກັນໃຫ້ພົ້ນພັຍ. ໃນເມື່ອຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຢ່າງນີ້ ນັກປະພັນເພງສັດເສີນມີຄວາມໝັ້ນໃຈ ແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງຕາຍໃຈ.

ເພງສັດເສີນຕ້ອງການຄວາມໝັ້ນໃຈເພາະຊີວິດເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍ້ານແລະສິ່ງບໍ່ແນ່ນອນ. ນັກປະພັນເພງສັດເສີນຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ອ່ານໝັ້ນໃຈແລະມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າດີຂຶ້ນເພາະພຣະອົງມີຄວາມຮັກຕໍ່ທຸກຄົນສະເລ່ຍໄປ ໃນຂໍ້ 7 ສອນວ່າເຖິງຈະໄດ້ພົບສິ່ງລຳບາກ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນຳ. ການມີຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງນີ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມຍ້ານຕໍ່ສິ່ງບໍ່ແນ່ນອນຫາຍໄປ. ເໝືອນກັບອາຈານໂປໂລກາວວ່າ, “ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງຮັບເອົາຍຸທພັນຄົບຊຸດຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍຈະສາມາດຕໍ່ຕ້ານໃນເວລາຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ ແລະເມື່ອເຮັດແລ້ວຈະຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງໄດ້.” (ອຟຊ 6:13).

ມີຄຳຖາມວ່າໃນເມື່ອຄົນໃນສັມຍນີ້ຜູ້ມາສຶກສາພຣະຄຳພີໃນຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານ ພວກເຂົາມີຊີວິດຢ່າງປະຈິນພັຍ ທ່ານຈະສາມາດຍົກເອົາຄຳສອນໃນເພງສັດເສີນມາຊ່ອຍໝູນໃຈຊີວິດຂອງພວກເຂົາໄດ້ຢ່າງໃດ? ໃຫ້ເຂົາໃຈດີວ່າເຖິງແມ່ນພວກເຮົາຈະມີຄວາມທຸກລຳບາກຫລາຍເທົ່າໃດກໍຕາມ ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປະລະພວກເຮົາ. ຄວາມເປັນທຸກນັ້ນເປັນຄວາມຈິງແທ້ວ່າພວກເຮົາຕ້ອງປະເຊີນກັບມັນໃນຊີວິດ. ແຕ່ແນວໃດກໍຕາມ ໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະມີກຳລັງເຖິດ ເພາະພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ນຳພວກເຮົາ ແລະພຣະອົງຈະຊົງຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນພັຍ ແລະເອົາຊະນະຕໍ່ຄວາມລຳບາກ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

20. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຄິດເຖິງຕອນທີ່ພວກເຂົາຖືກຕົກຢູ່ໃນຄວາມມືດ ແລະພວກເຂົາຕ້ອງການຄົນອື່ນເຂົ້າມາຊ່ອຍ. ຕົວຢ່າງ: ຄາຢູ່ລີຟເວລາໄຟຟ້າມອດ, ຫລືຕົກນ້ຳສ້າງ. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າເວລາພວກເຂົາໄດ້ເຫັນແສງໄຟ ແລະສຽງຂອງຄົນມາຊ່ອຍ ພວກເຂົາຈະຄິດແນວໃດ? ກ່າວວ່າວັນນີ້ພຣະເຈົ້າຈະນຳແສງສະວ່າງມາຊ່ອຍພວກເຮົາໃນຍາມຂັດສົນ.
21. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ເພງສັຣເສີນ 27:1-6 ອອກສຽງດັງ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຄົ້ນຄວ້າໃນພຣະຄຳພີເຖິງເລື່ອງແສງສະວ່າງແລະຄວາມມືດ ແລະບອກເຂົາໃຫ້ເອົາມາອະທິບາຍກ່ຽວກັບດ້ານຈິດວິນຍານ.
22. ໃນເພງສັຣເສີນ 27:4 ດາວິດໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຂ້າພຣະອົງຈະຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຕລອດໄປ.” ໃຊ້ ເພງສັຣເສີນ 61:11 ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ປໂຍກຂ້າງເທິງນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າດາວິດຈະຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າດ້ານຮ່າງກາຍ ຫລືມີຄວາມໝາຍວ່າເພິ່ນມີຄວາມສັມພັນທີ່ດີກັບພຣະເຈົ້າຕ່າງຫາກ ໂດຍການນະມັສການ.
23. ອ່ານຄືນຂໍ້ 5-6 ທີ່ດາວິດໃຊ້ເພື່ອອະທິບາຍວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປົກປ້ອງຮັກສາເພິ່ນ? ບອກໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານພຣະຄຳພີຈາກຫລາຍສະບັບແປເຖິງພາບຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວເລື່ອງພຣະເຈົ້າ. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າວິທີໃດພຣະເຈົ້າໄດ້ປົກປ້ອງຮັກສາທ່ານຈາກຄວາມຊົ່ວແລະຄວາມມືດ?
24. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ຂໍ້ 7-14, ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ດາວິດໄດ້ເວົ້າຈິງບໍ່ເລື່ອງຄວາມຢ້ານ ແລະເພິ່ນໄດ້ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນພຣະເຈົ້າ?
25. ຂໍ້ 13-14 ເປັນເລື່ອງຄຳພະຍານທີ່ດີເພື່ອຈະເອົາມາໝູນໃຈກັນແລະກັນ. ທ້າທາຍໃຫ້ສະມາຊິກທ່ອງຈຳຂໍ້ພຣະຄຳພີນີ້ເອົາໄວ້ເພື່ອຈະເອົາມາຊ່ວຍໝູນໃຈໃນຍາມລຳບາກ.
26. ອ້ອນວອນປິດ ທູນຂໍ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະອົງຊ່ອຍນຳອອກຈາກຄວາມມືດໄປຫາແສງສະວ່າງ ແລະໃຫ້ມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງໝັ້ນຄົງ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ສແວງຫາແລະພົບແຜນທີ່ດີຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຢເຣມີຍາ 29: 1-14

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ເຢເຣມີຍາ 29

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາໝັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະເຈົ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຍ້ານຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບອະນາຄົດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອເຊື່ອວາງໃຈເຮືອງອະນາຄົດໄວ້ໃນພຣະເຈົ້າ.

ອ່ານລວບ: ຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຢເຣມີຍາເຕືອນພວກຊະເລີຍວ່າ ເຖິງສະພາບປັດຈຸບັນຈະມີດົນຕາມພຣະເຈົ້າຊຶ່ງຕຽມອະນາຄົດໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາຊຶ່ງຈະມີທັງພຣະພອນແລະຄວາມຫວັງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນມີສອນບົດຮຽນນີ້ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າເຮືອງສິ່ງທີ່ຄົນຍ້ານທີ່ສຸດໃນປີ 2016 ແລະໃນປີ 2017 (ຄົ້ນຫາໃນອິນເຕີແນດ). ໃຊ້ເຮືອງເຫລົ່ານັ້ນເປັນການແນະນຳບົດຮຽນ; ບອກໃຫ້ນັກຮຽນຟັງສິ່ງທີ່ຄົນຍ້ານທີ່ສຸດແຕ່ລະປີ, ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເວົ້າວ່າ “ມີຫລາຍຢ່າງທີ່ເປັນໜ້າຍ້ານໃນໂລກນີ້ ແຕ່ໃນມື້ນີ້ ພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ວ່າອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາປອດພັຍຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າ.”

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ອ່ານເຢເຣມີຍາ 29: 1-3. ຫລັງຈາກນັ້ນຖາມ, ມີຫຍັງໃນພຣະຄຳທີ່ບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງສິ່ງທີ່ພວກຜູ້ຈະອ່ານຈົດໝາຍນີ້ມີຄວາມຍ້ານສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ? (ການຢູ່ລອດ, ລີ້ພັຍ, ຖືກອົພຍົບ). ອ່ານລ່ວງໜ້າ 2 ກະສັດ 21 ແບ່ງປັນເຖິງເຫດຜົນຂອງການຖືກກວາດໄປເປັນຊະເລີຍໃນຕ່າງແດນ.
3. ໃຫ້ຜູ້ໜຶ່ງອ່ານເຢເຣມີຍາ 29: 4-9. ຖາມ: ອີງຕາມພຣະຄຳ, ພວກຜູ້ປະກາດແລະຜູ້ທຳນວາຍທີ່ໄປເປັນຊະເລີຍ, ໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່ທີ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນເກີດຄວາມຍ້ານ? ພວກຜູ້ຟັງໄດ້ຕອບຮັບແນວໃດຕໍ່ຈົດໝາຍນີ້? ເວົ້າວ່າ: ຖ້າເປັນຕົວທ່ານເອງ, ທ່ານຄິດແນວໃດ? ພວກຜູ້ທຳນວາຍໄດ້ບອກວ່າການເປັນຊະເລີຍທີ່ບາບີໂລນຈະເປັນພຽງລະຍະສັ້ນແຕ່ຈົດໝາຍນີ້ບອກວ່າຈິ່ງປຸກເຮືອນ, ປູກຝັງ, ແຕ່ງງານແລະມີລູກຢູ່ທີ່ນັ້ນເພາະຈະຕ້ອງເປັນຊະເລີຍດົນນານ. ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າປະຊາຊົນຈະຕອບແນວໃດ? ພວກເຮົາຢາກຟັງຫຍັງເວລາຄວາມຍ້ານຫລາຍກວ່າຄວາມເຊື່ອ? ພວກເຮົາຈະເຮັດ

ແນວໃດກັບຂ່າວທີ່ເຮົາບໍ່ຢາກໄດ້ຍິນ? ມີຫຍັງແດ່ທີ່ຍາກສຳລັບພວກຜູ້ເປັນຊະເລີຍຈະຍຶດໝັ້ນໄວ້? ນຳພາການສົນທະນາໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍ.

4. ອ່ານເຢເຣມີຢາ 29: 10-14. ຖາມ, ພຣະຄຳຕອນນີ້ເຮັດຫຍັງກັບຄວາມຫວັງເຮືອງອະນາຄົດຂອງພວກຜູ້ຟັງ? ເວົ້າວ່າ, ພວກເຂົາອາດຈະບໍ່ມັກກຳນົດເວລາ, ແຕ່ມີຂ່າວດີແມ່ນບໍ່?
5. ຖາມ, ຜູ້ປະກາດຕ້ອງການໃຫ້ພວກຜູ້ເປັນຊະເລີຍເຮັດຫຍັງແດ່? ເບິ່ງຂໍ້ 12-13 ເພື່ອຄຳຕອບ.
6. ຖາມ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈກັບປະຊາຊົນຜ່ານເຢເຣມີຢາແນວໃດແດ່ໃນຂໍ້ 10-14? ແນະນຳນັກຮຽນໃຫ້ຂຽນລາຍລະອຽດຂອງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະກັນປະຊາຊົນທີ່ພຣະອົງຊົງຮັກແລະຫ່ວງໃຍ. ຖາມ, ພຣະເຈົ້າຊົງປະກັນຄວາມຫວັງຂອງປະຊາຊົນວິທີໃດແດ່? ຂຽນລາຍລະອຽດໃສ່ກະດານໃຫ້ທຸກຄົນເຫັນ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ຖາມ, ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ເຮືອງຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດແດ່ໃນພຣະຄຳນີ້?
8. ຖາມ, ໃນລະຍະທີ່ເປັນຊະເລີຍເຈັດສິບປີ, ພຣະເຈົ້າຊົງສາມາດທີ່ຈະໃຊ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໃນທາງດີສຳລັບບາບີໂລນບໍ່? ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສາມາດເຮັດໃຫ້ທຸກຢ່າງເກີດຜົນດີບໍ່? (ໂຣມ 8: 28).
9. ຖາມ, ພຣະຄຳຕອນນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາເຮືອງໃດແດ່ ກ່ຽວກັບບັນຫາຕ່າງໆໃນຊີວິດພວກເຮົາ? ເວລາພວກເຮົາກ້າງວິນໃຈເຮືອງອະນາຄົດ, ພຣະຄຳຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສັດຊື່ໄດ້ວິທີໃດ?
10. ປິດການສຶກສາພຣະຄຳດ້ວຍການອ້ອນວອນ.

ສຄ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ພຣະເຈົ້າປົດປ່ອຍຜູ້ຕິດຕາມທີ່ສັດຊື່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນ 6

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ດານີເອນ 6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ດານີເອນເລືອກຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າເຖິງຈະສູງກັບຄວາມຕາຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ: ທ່ານຈະສາມາດສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າວິທີໃດ ເວລາຖືກກົດດັນໃຫ້ປະຕິເສດພຣະອົງ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຕອບຮັບດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ເວລາຖືກກົດດັນໃຫ້ປະຕິເສດພຣະເຈົ້າ.

ອ່ານລວບ: ດານີເອນດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມເຊື່ອ. ລາວຝຶກຝົນຕົວເອງໃນທາງບໍຣິສຸດ. ເມື່ອມີການກ່າວຫາ, ການຝຶກຝົນທາງຈິດວິນຍານຂອງລາວໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ລາວສາມາດຍືນຢູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງເພື່ອພຣະເຈົ້າ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນມີສຶກສາພຣະຄຳພີນີ້ ໃຫ້ຊອກຫາຂໍ້ມູນເຮືອງການຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕຽນ ເພື່ອມາແບ່ງປັນກັບທຸກຄົນ; ເບິ່ງໃນອິນເຕີແນດຫລືໜັງສືຕ່າງໆ. ເບິ່ງ<https://www.persecution.com/>. ໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນເລົ່າເຮືອງທີ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ກ່ຽວກັບຄຣິສຕຽນທີ່ຖືກຂົ່ມເຫັງ ເພາະຄວາມເຊື່ອ. ແນະນຳວ່າບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ຖືກອິດສາເພາະຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມສັດຊື່ຂອງລາວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.
2. ໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນອອກຄວາມເຫັນວ່າມີຫຍັງແດ່ໃນຄວາມເຊື່ອທີ່ນຳໄປປະຕິບັດໄດ້ຍາກໃນສັງຄົມປັດຈຸບັນ; ຂຽນຄຳເຫັນຕ່າງໆໃສ່ກະດານ. ສົນທະນາກັນວ່າເປັນຫຍັງສິ່ງຕ່າງໆເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງຍາກແລະເນັ້ນເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດເພາະເປັນຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ກ່ອນມີຮຽນ, ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບດານີເອນ ບົດທີ 6 ໄວ້ລ່ວງໜ້າ. ໃຫ້ແບ່ງປັນກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງດານີເອນແລະສະພາບທາງດ້ານການເມືອງກ່ອນທີ່ຈະມາເຖິງບົດທີ 6; ຊອກເບື້ອງຫລັງຂອງກະສັດດາຣິອຸດ. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານດານີເອນ 6: 1-5.
4. ອ່ານດານີເອນ 6: 6-9. ຖາມ:
 - ແມ່ນຫຍັງຄືບັນຫາຂອງພວກເຈົ້າແຂວງແລະພວກຜູ້ກວດກາທັງຫລາຍ?
 - ພວກເຂົາຫາວິທີປົດດານີເອນຢ່າງໃດ?

- ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງຄິດວ່າເປັນແຜນທີ່ດີ?
 - ພວກເຂົາລົງມືເຮັດຕາມແຜນແລະສຳເລັດເປົ້າໝາຍດ້ວຍວິທີໃດ?
5. ພານັກຮຽນໃຫ້ຄິດເຖິງຮາຄາຂອງການບໍ່ເຊື່ອຟັງກົດໝາຍບ້ານເມືອງ. ໃຫ້ບາງຄົນທີ່ມີປະສົບການອອກຄວາມເຫັນ. ອ່ານດານີເອນ 6: 10-28 ແລະເວົ້າເຖິງຮາຄາຂອງການຝ່າຝືນຄຳສັ່ງສຳລັບດານີເອນໃນພຣະຄຳຕອນນີ້.

ນຳພຣະຄຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ສິນທະນາເຮືອງຄວາມສຳຄັນຂອງການມີລະບຽບໃນຊີວິດຝ່າຍວິນຍານ. ເວົ້າເຖິງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດຂອງຜູ້ເຊື່ອມີຫຍັງແດ່? (ອ່ານພຣະຄຳພີ, ອ້ອນວອນອະທິຖາມ, ນະມັສການ, ຮັບໃຊ້, ແລະຕ່ຳໄປ). ໃຫ້ບາງຄົນແບ່ງປັນກ່ຽວກັບພາຣະກິດປະຈຳວັນໃນຊີວິດເຮືອງຄວາມເຊື່ອ.
7. ນັກສັງຄົມສາດບອກວ່າ ຖ້າພວກເຮົາເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງຕໍ່ເນື່ອງກັນເຖິງຊາວເອັດວັນສິ່ງນັ້ນຈະກາຍເປັນອຸປະນິສັຍຂອງເຮົາ. ຊັກຊວນນັກຮຽນໃຫ້ລອງໃຊ້ “ຫລັກ 21” ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ, ຖ້າຜູ້ໃດຮູ້ວ່າຕົວເອງຍັງບໍ່ມີລະບຽບຝ່າຍວິນຍານ. ແນະນຳວ່າ 21 ວັນຂ້າງໜ້າພວກເຮົາຈະລາຍງານວ່າມີໃຜແດ່ໄດ້ເຫັນຜົນສຳເລັດໃນການໃຊ້ “ຫລັກ 21” ເພື່ອປ່ຽນແປງຊີວິດ.

ສຄ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ພາບການຊົງໂຜດໃຫ້ພື້ນຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຮເຊອາ 1, 3, 14

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຮເຊອາ 1: 1-14

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງໂຮເຊອາແລະໂກເມີເພື່ອສະແດງເຖິງຫລິ້ນຊູຝ່າຍວິນຍານ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະຫລີກເວັ້ນຈາກການຫລິ້ນຊູຝ່າຍວິນຍານໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອສຳຮວດເບິ່ງຜົນສະທ້ອນຂອງການຫລິ້ນຊູຝ່າຍວິນຍານ ໃນຊີວິດຂອງຂ້ອຍ.

ອ້າງອີງ: ອິສຣາເອັນປະກາດວ່າພຣະເຈົ້າຢາເວເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາແລະຄົນທີ່ຮອບຂ້າງເຂົາໃຊ້ຊີວິດຕາມໃຈຊອບ. ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຊີວິດການແຕ່ງງານຂອງໂຮເຊອາ ເພື່ອພິພາກສາຄວາມບໍ່ສັດຊື່ທີ່ຄ້າຍກັບການຫລິ້ນຊູຝ່າຍວິນຍານຂອງພວກເຂົາ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ແບ່ງທ້ອງຮຽນອອກເປັນສາມກຸ່ມ. ກຸ່ມຜູ້ຊາຍ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງ, ແລະອີກກຸ່ມທີ່ສາມຈະມີຊາຍແລະຍິງປົນກັນ. ກຸ່ມຜູ້ຊາຍຈະເປັນທາງເຈົ້າບ່າວ, ກຸ່ມຜູ້ຍິງເປັນທາງເຈົ້າສາວ, ແລະກຸ່ມທີ່ສາມຈະເປັນກຸ່ມຮ່ວມກັນວາງແຜນພິທີແຕ່ງງານ/ກຸ່ມທີ່ປຶກສາ.

ແຜນນີ້, ໃຫ້ກຸ່ມເຈົ້າບ່າວບອກເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນຫວ່າງກ່ຽວກັບພິທີແຕ່ງງານແລະການໄປຮັ້ນນິມູນ.

ແຜນສອງ, ໃຫ້ແກ້ໄຂສິ່ງທີ່ເປັນຫວ່າງໃນຖານະສາມິເມື່ອແຕ່ງງານແລ້ວ. ແນະນຳກຸ່ມຂອງເຈົ້າສາວໃຫ້ບອກເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນຫວ່າງໃນຖານະເຈົ້າສາວແລະພັລຍາ. ແນະນຳກຸ່ມວາງແຜນພິທີແຕ່ງງານແລະກຸ່ມທີ່ປຶກສາໃຫ້ແກ້ໄຂບັນຫາໃນການວາງແຜນພິທີແຕ່ງງານແລະບັນຫາກ່ຽວກັບການແຕ່ງງານ. ອະນຸຍາດໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ ຫ້າມາທິເພື່ອການປຶກສາຕາມໜ້າທີ່ກ່ອນຈະເອີ້ນເຂົາເຈົ້າກັບມາສເນີ.

ແນະນຳນັກຮຽນໃຫ້ປຽບທຽບການແຕ່ງງານກັບຂັ້ນຂອງຄວາມພື້ນ. ເວົ້າວ່າໃນພຣະຄຳໂຮເຊອາ ພຣະເຈົ້າຊົງສັ່ງໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄປແຕ່ງງານກັບຍິງໂສເພນີ ແລະໃຊ້ຊີວິດເພື່ອສະແດງເຖິງຄວາມສັມພັນຂອງພຣະເຈົ້າກັບຊົນຊາດອິສຣາເອັນແລະການກະທຳຂອງພວກເຂົາຕໍ່ພຣະອົງ.

2. ແນະນຳທັງສາມກຸ່ມໃຫ້ຄິດເຖິງສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຈະນຳພາໄປສູ່ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ໃນຄອບຄົວ (ແບ່ງກະດານເປັນສາມພາກແລະໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຂຽນສິ່ງທີ່ພົບພໍ້ໃສ່ກະດານໄວ້). ກວດເບິ່ງລາຍການແລະສັງເກດວ່າກຸ່ມໃດມີເຫດຜົນຫລາຍ. ໃຫ້ຜູ້ອາສາສມັກອອກຄວາມເຫັນທີ່ຈະແກ້ໄຂແລະສິ່ງໃດທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄູ່ສາມີພັດທະນາໃຫ້ເຂົ້າໃຈກັນດີຂຶ້ນ. ເຕືອນນັກຮຽນວ່າພຣະເຈົ້າຮັກພວກເຮົາແລະຕຽມພ້ອມທີ່ຈະຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ຄົນດີກັບພຣະອົງເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ຫາວິທີທີ່ຈະອະທິບາຍພຣະທຽມຕ່າງໆໃນສັມຍຂອງໂຮເຊອາ ໃນເຂດທີ່ອິສຣາເອັນໄດ້ອາໄສຢູ່. ອິສຣາເອັນໄດ້ພາກັນໂຄຣນິບຮູບປັ້ນແລະໃນທີ່ສຸດສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນກໍມີອິດທິພົນເໜືອພວກເຂົາພຣະຄັມພິຫລາຍໆບ່ອນໄດ້ບອກກວ່າໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ໂຮເຊອາຜູ້ປະກາດພຣະທັມໃຫ້ດຳເນີນຊີວິດເພື່ອສະແດງເຖິງການແຕ່ງງານທີ່ເປີະເປື້ອນເພາະການຫລິ້ນຊື່.
4. ຮັກສາທິມທັງສາມທີ່ໄດ້ຈັດໄວ້ໃນຂໍ້ສອງເພື່ອເຮັດກິຈການຕໍ່ໄປນີ້:
 - ທິມນຶ່ງ(ກຸ່ມຜູ້ຊາຍ) ອ່ານໂຮເຊອາ 1: 1-2:1. “ການແຕ່ງງານໃນສວັນ?” (ໂຮເຊອາ 1: 1-2: 1). ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍຫາຄວາມໝາຍສຳລັບຊື່ລູກສາມຄົນຂອງໂຮເຊອາເພື່ອຈະແບ່ງປັນ.
 - ທິມສອງ (ສະຕຣີ) ອ່ານໂຮເຊອາ14. “ການແຕ່ງງານທີ່ຖືກປົວແປງ” (ໂຮເຊອາ 14). ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍຫາສິ່ງຈຳເປັນໃນການອະທິຖານຂໍອະພິຍ; ຂຽນໃສ່ກະດາດໄວ້ເພື່ອຈະແບ່ງປັນ.
 - ທິມສາມ(ກຸ່ມຍິງ) ອ່ານໂຮເຊອາ 3. “ການສົມຣິດໄດ້ຖືກໂຕ່” (ໂຮເຊອາ 3). ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍຫາຄຳແນະນຳສຳລັບໂຮເຊອາ ເພື່ອຈະຄົນດີກັບເມັງຂອງລາວ.

ແຕ່ລະທິມເຮັດວຽກຂອງໃຜລາວ; ຫລັງຈາກ 2-3 ນາທີ, ໃຫ້ແຕ່ລະທິມນຳມາສເນີ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15ນາທີ)

5. ຊັກຊວນນັກຮຽນໃຫ້ພິຈາລະນາເຖິງບາງສິ່ງທີ່ຈະນຳພວກເຂົາໄປເຖິງການຫລິ້ນຊື່ຝ່າຍວິນຍານ. ບອກແຕ່ລະທິມໃຫ້ພິຈາລະນາແລະຂຽນໃສ່ກະດາດສິ່ງຮ້າຍແຮງທ້າຍໆທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາຖືກຫລອກໄປເຮັດການທີ່ບໍ່ສັດຊື່. ຫລັງຈາກແຕ່ລະທິມເຮັດແລ້ວ, ໃຫ້ແລກປ່ຽນເຈັ້ງກັນ. ໃຫ້ໂອກາດແຕ່ລະທິມນາທິນຶ່ງເພື່ອພິຈາລະນາວ່າຂອງທິມໃດດີລື່ນໝູ່ (ເຂົາເຈົ້າອາດຈະຂຽນໃສ່ກະດານເພື່ອປຽບທຽບກັນ).
6. ບົດການສຶກສາພຣະຄຳດ້ວນການອະທິຖານ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10 ພໍ່ຂໍເພື່ອລູກຊາຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມາຣະໂກ 9: 14-29
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມາຣະໂກ 9:1-29
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ພຣະເຢຊູຊົງຊ່ອຍເດັກນັ້ນໃຫ້ພົ້ນຈາກຜິຊົ່ວຮ້າຍ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະພົ້ນຈາກຄວາມສົງສັຍ ແລ້ວມາເຊື່ອແທ້ໆໄດ້ແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຈະພົ້ນຈາກການສົງສັຍ ແລ້ວມີຄວາມເຊື່ອແທ້.

ບົດນຳ ມາຣະໂກ 9: 2-13

ຄວາມຊຳນານ ແລະການໃກ້ຊິດກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍການອ້ອນວອນ ເປັນສິ່ງທີ່ສາວິກແລະຄຣິສະຕຽນໃຊ້ກັນຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ສາວິກອາສັຍການຊຳນານທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກພຣະເຢຊູຂັບໄລ່ຜິອອກ ແຕ່ຜິມັນບໍ່ຍອມອອກ ເພາະສາວິກຂາດພລັງຈາກພຣະເຈົ້າ. ຄຣິສະຕຽນເຮົາກໍມີບັນຫານີ້ຄືກັນ. ນັກເທດຫລືອາຈານຜູ້ຊຳນານໃນການເທສນາມາຫລາຍພ້າຫລາຍປີ ຫລາຍເທື່ອຄຳເທສນານັ້ນກໍບໍ່ມີອຳນາດກະຕຸ້ນຈິດວິນຍານໃຫ້ຜູ້ຟັງໃຫ້ປະຕິບັດໄດ້, ລາງເທື່ອເພິ່ນເວົ້າເຮືອງເກົ່າ, ຄຳອຸປະມາອັນເກົ່າ ເພາະລືມໄປວ່າເພິ່ນເວົ້າມາແລ້ວຢູ່ໃສແດ່ ທັງນີ້ກໍເພາະວ່າເພິ່ນໃຊ້ຄວາມຊຳນານ. ພວກຄຣູສອນກໍເຊັ່ນກັນຫລາຍເທື່ອບໍ່ໄດ້ຈັດຕຽມ ແລະບໍ່ເຂົ້າເຝົ້າອ້ອນວອນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄຳສອນທີ່ດີນັ້ນຈິດຈາງລົງ.

ໃນທີ່ສຸດສາວິກກໍຄິດໄດ້ວ່າ ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜິອອກຈາກເດັກນ້ອຍຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້, ສິ່ງທີ່ສາວິກເຮັດໄດ້ດີທີ່ບັນດາອາຈານ ແລະພວກຄຣູສອນຄວນຮຽນແບບນັ້ນຄື; ສາວິກເຂົ້າຫາພຣະເຢຊູຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜິອອກບໍ່ໄດ້? ຕອນນີ້ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ອ້ອມຄ້ອມຕອບແບບຄຳຄົມໃດໆ ແຕ່ໄດ້ຕອບໂດຍຕົງວ່າ " ຜິແນວນີ້ຈະຂັບໄລ່ອອກດ້ວຍວິທີອື່ນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການອ້ອນວອນ" (ຂໍ້ 29). ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະເຮົາທັງຫລາຍຄວນອ້ອນວອນໃຫ້ຫລາຍ ແລະຢ່າໃຊ້ຄວາມຊຳນານ ຫລືຄວາມຮູ້ເຮົາເລີຍ.

ບໍ່ມີພລັງ (ມາຣະໂກ 9:14-18).

1. ສາວິກເກົ່າຄົນ, ນັບວ່າເປັນກຸ່ມສາວິກທີ່ຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມໃຫຍ່ທີ່ເຮົາບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນມາກ່ອນວ່າພາກັນຂັບໄລ່ຜິຫູໜວກ, ຜິປາກກິກອອກຈາກເດັກນ້ອຍ, ຕາມປົກກະຕິແລ້ວເຮົາຈະໄດ້ຍິນວ່າສາວິກສອງສາມຄົນທີ່ເຮັດການຕ່າງໆຮ່ວມກັນ. ຄັ້ງນີ້ສາວິກທັງເກົ່າຄົນພາກັນຂັບໄລ່ຜິຫູໜວກ, ຜິຕາຍອດໃຫ້ອອກຈາກເດັກນ້ອຍ

ພຽງຜູ້ດຽວ. ພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ບອກວ່າສາວິກທັງເກົ່າຄົນພະຍາຍາມມາດົນປານໃດແລ້ວ ແຕ່ເຂົ້າໃຈວ່າຕ້ອງ ແມ່ນດົນນານສົມຄວນ ເພາະຄວາມເວົ້າແບບເສັຍຫາຍວ່າສາວິກພຣະເຢຊູບໍ່ມີອຳນາດຂັບໄລ່ຜິອອກຈາກ ເດັກນ້ອຍບໍ່ໄດ້ນັ້ນໄດ້ຊຳລືກັນໄປທັງໝູ່ບ້ານແລ້ວ.

2. ສາວິກທັງເກົ່າຄົນຊ່ອຍບໍ່ໄດ້ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຂົາເຫັນພຣະເຢຊູຈຶ່ງພາກັນແລ່ນໄປຫາພຣະອົງ ແລະພຣະອົງ ຖາມເຂົາວ່າ " *“ພວກເຈົ້າໂຕ້ຖຽງກັນເຖິງເຮືອງອັນໃດ”*" (ຂໍ້ 14-16). ນີ້ເປັນຂອງທຳມະດາຂອງຄົນທີ່ໄປຈະ ຕ້ອງໄປຫາຜູ້ອື່ນເມື່ອຜູ້ນັ້ນຊ່ອຍບໍ່ໄດ້. ເຮືອງນີ້ໄປບອກໃຫ້ເຮົາຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີໃຜຊ່ອຍເຮົາໄດ້ນອກຈາກພຣະເຢຊູ. ອີກຢ່າງຄຣິສຕຽນເຮົາກໍຮ້ອງຫາພຣະເຢຊູເວລາສຸກເສີນ ຈົນເຖິງຂັ້ນລາງຄົນຍ້າຍໄປໂບດອື່ນ ຫລືນິກາຍອື່ນ ຍ້ອນຢາກໃຫ້ເພີ່ນຊ່ອຍ, ເຮົາຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າສາວິກກໍດີ, ຄຣິສຕຽນກໍດີຈະບໍ່ມີພຣະເຢຊູເມື່ອຂາດການອ້ອນວອນ.

ຂາດຄວາມເຊື່ອ (ມາຣະໂກ 9:19-24).

1. ພຣະເຢຊູກ່າວກັບເຂົາວ່າ " *ໂອ ຄົນໃນສມັຍທີ່ຂາດຄວາມເຊື່ອເອີຍ, ເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທິງປານ ໃດ ເຮົາຈະຕ້ອງອົດທົນນຳພວກເຈົ້ານານປານໃດ ຈຶ່ງພາມັນມາຫາເຮົາສາ*" (ຂໍ້ 19). ພຣະເຢຊູກຳລັງກ່າວ ກັບສາວິກວ່າ ພວກທ່ານມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ ຫລືບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອເລີຍ, ພຣະອົງຊົງກ່າວດ້ວຍຄວາມອ່ອນໃຈ ທີ່ໄດ້ໃຊ້ເວລາ 24 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ວັນ ຕລອດເຖິງສາມປີສາວິກກໍຍັງບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນຖ້ອຍຄຳທີ່ໄດ້ສອນໄປທຸກ ປະການ, ສາສນາສາດຜູ້ນຶ່ງກ່າວວ່າພຣະເຢຊູຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍເພາະສາວິກຍັງເຮັດການນ້ອຍນີ້ບໍ່ໄດ້, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງ ຊົງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ " *ຈຶ່ງພາມັນມາຫາເຮົາສາ*" ແປວ່າພາເດັກນ້ອຍຜູ້ຖືກຜິສິງຢູ່ນັ້ນມາຫາພຣະອົງ. ຄຳເວົ້າຂອງ ພຣະອົງຕອນນີ້ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງນັກເທສຜູ້ນຶ່ງກ່າວວ່າ (ຢ່າພາລູກມາໂບດຊຶ່ງ ແຕ່ໃຫ້ພາມາຫາ ພຣະເຢຊູ). ສຳລັບເຮົາທີ່ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ແລ້ວຄວນຄິດຢ່າງດຽວກັນ ຢ່າພາກັນມາໂບດຊຶ່ງ ແຕ່ມາເພື່ອນະມັສ ການພຣະເຈົ້າ ແລ້ວເຮົາຈະບໍ່ເຫັນສິ່ງທີ່ກົດຂວາງຫຼື, ຂວາງຕາທີ່ໂບດ.

2. ພໍຂອງເດັກຜູ້ນັ້ນມາຂໍໃຫ້ພຣະເຢຊູຊ່ອຍ ແຕ່ລາວໃຊ້ຄຳເວົ້າຜິດ " *ຖ້າທ່ານສາມາດຊ່ອຍໄດ້ ຂໍໃຜດສົງ ສານຊ່ອຍພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ*" (ຂໍ້ 22). ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງຮຽນຮູ້ຈາກຄວາມຜິດພາດຂອງລາວ ແລະຈະ ຕ້ອງຮຽນໃຊ້ຄຳເວົ້າໃຫ້ຖືກຕ້ອງແລະເໝາະສົມກັບຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາ.

ຄວາມເຊື່ອແລະອຳນາດຄົນມາ (ມາຣະໂກ 9: 25-29).

1. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວກັບຜິທີ່ສົງໃນຕົວເດັກຕໍ່ໜ້າສາວິກແລະຄົນທັງຫລາຍວ່າ " *ອ້າຍຜິປາກກີກທູໜວກເຮີຍ, ເຮົາສັ່ງວ່າໃຫ້ອອກຈາກມັນເສັງຢ່າໄດ້ກັບເຂົ້າມາອີກຈັກເທື່ອ*" (ຂໍ້ 25). ແລ້ວຜິທີ່ສົງຢູ່ໃນຮ່າງຂອງເດັກນ້ອຍ ໄດ້ຍິນແລ້ວມັນກໍເຮັດອາການຕໍ່ສູ້ໂດຍແຜດສຽງຮ້ອງຈິ່ມ ແລະເຮັດໃຫ້ເດັກນັ້ນຂັກດັ້ນລົງພື້ນຈົນໝົດແຮງ ແລ້ວນອນບໍ່ເໜັງຕີງ ແລະຄົນທີ່ພາກັນມາເບິ່ງນັ້ນຄິດວ່າເດັກນັ້ນຕາຍແລ້ວ. " *ແຕ່ພຣະເຢຊູຊົງຈັບມືເດັກ ນ້ອຍນັ້ນດົງຂຶ້ນແລ້ວມັນກໍລຸກຍືນຂຶ້ນ*" (ຂໍ້ 27).

2. ສາວິກຈຶ່ງສິນທະນາຖາມພຣະອົງວ່າ “ເຫດສັນໃດພວກຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກບໍ່ໄດ້” (ຂໍ້ 28). ເປັນຄຳຖາມທີ່ເຮົາທຸກຄົນຄວນຊອກຄຶ້ນຫາສາເຫດວ່າເປັນຫຍັງສາວິກທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກບໍ່ໄດ້ ແລະເຮົາເອງກໍເຮັດບໍ່ໄດ້ເຊັ່ນກັນ. (ອ່ານໂຢຮັນ 15:5ຂ).

3. ພຣະເຢຊູຕອບສາວິກວ່າ “ຜີແນວນີ້ຈະຂັບໄລ່ອອກດ້ວຍວິທີອື່ນບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນແຕ່ດ້ວຍການອ້ອນວອນ” (ຂໍ້ 29). ແປວ່າຊີວິດສາວິກ ແລະຊີວິດຄຣິສຕຽນຂາດການອ້ອນວອນບໍ່ໄດ້ ແລະເມື່ອອ້ອນວອນກໍຈະໄດ້ພ້ອງອຳນາດຄືນມາ.

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ຈຳເປັນຕ້ອງບັງເກີດໃໝ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ໂຢຮັນ 3
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:	ໂຢຮັນ 3
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຈະມີຄວາມລອດພົ້ນນັ້ນທຸກຄົນຕ້ອງບັງເກີດໃໝ່.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ການບັງເກີດໃໝ່ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອສອນໃຫ້ຮູ້ວ່າການບັງເກີດໃໝ່ເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ.

ບົດນຳ

ເງິນຄຳ, ອຳນາດ, ຊື່ສຽງດີ ເປັນເຄື່ອງປະດັບຊີວິດໃຫ້ເບິ່ງສວຍງາມທາງນອກ, ດ້ວຍເຫດນີ້ຜູ້ຄົນໃນໂລກນີ້ຈຶ່ງພາກັນຊອກສແວງຫາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ເພື່ອປະດັບຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້ສວຍງາມ ແລະການມີທັງສາມຢ່າງນັ້ນບໍ່ໄດ້ວ່າເປັນຍອດຄົນທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດປະຕິເສດໄດ້, ແຕ່ກໍໜ້າເສຍດາຍສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຂອງທີ່ເປັນຢູ່ຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ ແລະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ສາມາດແລກປ່ຽນເອົາຊີວິດນິຣັນດອນໃນພ້າສວັນໄດ້ ດ້ວຍເຫດນີ້ຄົນສລາດຢ່າງນິໂກເດມຈຶ່ງຊອກສແວງຫາສິ່ງທີ່ດີກວ່າສິ່ງທີ່ເພິ່ນມີຢູ່.

ນິໂກເດມເຂົ້າພົບພຣະເຢຊູ (ໂຢຮັນ 3: 1-8).

1. ຂໍ້ 1 ບອກເຖິງຖານະສັກສີຄວາມເປັນຢູ່ຂອງນິໂກເດມ, ແຕ່ເພິ່ນບໍ່ພໍໃຈ, ຫລືພູມໃຈກັບສິ່ງທີ່ເພິ່ນມີຢູ່ ແລະເພິ່ນຄິດວາງແຜນຢາກໄດ້ສິ່ງທີ່ທ່ານຂາດເຂີນ ຄືຊີວິດອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ.
2. ຂໍ້ 2 ແມ່ນນິໂກເດມຕັດສິນໃຈເຂົ້າຫາພຣະເຢຊູ. ເຫດຜົນແມ່ນເພິ່ນໄດ້ຍິນຊື່ສຽງພຣະເຢຊູ, ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູເປັນຄຣູສອນທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ເພິ່ນໄດ້ຮຽນຮູ້ຈັກການອັດສະຈັນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ສຳແດງມາແລ້ວ. ເພິ່ນຮ້ອງພຣະເຢຊູວ່າ ພຣະອາຈານ ເປັນການໃຫ້ກຽດອັນສູງທີ່ເພິ່ນເຂົ້າໃຈ, ແຕ່ກຽດຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນສູງກວ່າພຣະອາຈານ ເພາະເພິ່ນເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.
3. ຂໍ້ 3 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບຈຸດປະສົງຂອງນິໂກເດມ ຈຶ່ງບອກໃຫ້ນິໂກເດມບັງເກີດໃໝ່, ແຕ່ນິໂກເດມບໍ່ເຂົ້າໃຈ ເພາະນິໂກເດມໃຊ້ຄວາມຮູ້ຢ່າງມະນຸດມາຫາພຣະເຢຊູ. ທີ່ຈິງແລ້ວຄຳວ່າບັງເກີດໃໝ່ ແມ່ນຖິ້ມໃຈເກົ່າ (ເຊົາເຊື່ອແບບເກົ່າ, ເຊົາເຮັດແບບເກົ່າ) ແລ້ວເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູວ່າຊົງເປັນພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ.

4. ເມື່ອນິໂກເດມຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຍົກຕົວຢ່າງເຣື່ອງ ລິມ (pneuma ພນູມາ). ເບິ່ງໃນ ບົດຮຽນ.

ຄວາມຮັກພຣະເຈົ້າເປັນຄືໂຄມໄຟ (ໂຢຮັນ 3:16-22).

1. ຂໍ້ 17-19 ບອກວ່າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຕັດສິນ ລົງໂທດ, ສ່ວນຂໍ້ 18 ບອກວ່າ ຜູ້ບໍ່ວາງໃຈ ເຊື່ອກໍຖືກຕັດສິນລົງໂທດແລ້ວ. ເມື່ອສລຸບສອງຂໍ້ນີ້ແລ້ວເຫັນວ່າຂໍ້ 18 ບອກເຕືອນໄວ້ລ່ວງໜ້າວ່າໃຜກໍຕາມ ທີ່ບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຄືພຣະເຢຊູນັ້ນແມ່ນຖືກລົງບັນຊີຕັດສິນໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ພຽງແຕ່ລໍ ຖ້າວັນພິພາກສາເທົ່ານັ້ນ. " (ອ່ານ ຂໍ້ 19).

2. ເລົ່າເຣື່ອງຊາຍຂຶ້ນຕົ້ນພ້າວໃນບົດຮຽນ ທີ່ໃຊ້ຄວາມຮູ້ສາມາດຂອງຕົນ ແລະບໍ່ຍອມເຊື່ອຟັງຄຳ ຕັກເຕືອນຜູ້ອື່ນ ລາວຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນພິການ.

3. ການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນເປັນເໝືອນໂຄມໄຟອັນໃຫຍ່ທີ່ສອງແຈ້ງໃຫ້ເຮົາເຫັນທາງເດີນ ຂອງຊີວິດ ແຕ່ກໍເສັ້ງດາຍຫລາຍຄົນບໍ່ມັກຄວາມສວ່າງ "ດ້ວຍວ່າທຸກຄົນທີ່ເຮັດຊົ່ວກໍຊັງຄວາມສວ່າງ ແລະບໍ່ ມາເຖິງຄວາມສວ່າງ ເພາະຍ້ານວ່າການເຮັດຂອງຕົນຈະເປີດເຜີຍ ແຕ່ບຸກຄົນທີ່ເຮັດຕາມຄວາມຈິງກໍມາຫາ ຄວາມສວ່າງ ເພື່ອໃຫ້ການຂອງຕົນປາກົດວ່າໄດ້ເຮັດດ້ວຍອາສັຍພຣະເຈົ້າ" (ຂໍ້ 19-20).

ມາຈາກເບື້ອງເທິງ ກໍຢູ່ເທິງທຸກຢ່າງ (ໂຢຮັນ 3: 31-36).

1. ອະທິບາຍເຣື່ອງສິ່ງທີ່ມາຈາກເບື້ອງເທິງ ໃຊ້ຕົວຢ່າງໃນບົດຮຽນ ສອງຢ່າງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ກ. ເຮືອນມີຜູ້ນຳ, ບ້ານມີຜູ້ນຳ, ເມືອງມີຜູ້ນຳ, ແຂວງມີຜູ້ນຳ, ປະເທດມີຜູ້ນຳ. ໝາຍຄວາມວ່າຢູ່ບ່ອນໃດກໍ ຕາມຕ້ອງມີຜູ້ນຳໃຫຍ່ກວ່າໝູ່.

ຂ. ເລົ່າເຣື່ອງ ຖາມລູກໃຫຍ່ ວ່າໃນວັດມີພຣະອົງໃດໃຫຍ່? ລຸງຕອບວ່າ ເທົ່າກັນ, ມາທຽບໃສ່ຄຣູບາໃນວັດ ເທົ່າກັນບໍ່? ແຕ່ເພິ່ນຕອບວ່າ ສາທຸ່ໃຫຍ່ເປັນເຈົ້າອະທິການເປັນໃຫຍ່ກວ່າໝູ່. ແປວ່າໂລກນີ້ມີຫລາຍພຣະ, ມີຫລາຍເຈົ້າ ແຕ່ພຣະເຈົ້າທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໝູ່ນັ້ນ ແມ່ນພຣະເຢຊູ. ` ເພື່ອເພາະພຣະນາມນັ້ນທຸກທົ່ວເຂົ້າໃນ ສວັນ ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ແລະໃຕ້ພື້ນດິນກໍດີ ຈະໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງຂາບພຣະເຢຊູ ` (ພິລິປອຍ 2:10).

2. ໂຢຮັນຊີ້ແຈ້ງໃຫ້ພວກລູກສິດທີ່ກຳລັງຖືກຖຽງກັນວ່າ " ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດມາຈາກທາງເທິງຊົງຢູ່ ເໜືອທຸກສິ່ງ ຜູ້ທີ່ເປັນແຕ່ແຜ່ນດິນໂລກກໍເປັນຝ່າຍໂລກ ແລະຍອມກ່າວຝ່າຍໂລກ ພຣະອົງຜູ້ສະເດັດຈາກ ສວັນຊົງຢູ່ເໜືອທຸກສິ່ງ " (ຂໍ້ 31). ແປວ່າແມ່ນແຕ່ສາວິກກະຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າຜູ້ໃດເປັນໃຫຍ່.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ໜີອອກໄປໄດ້ຢ່າງອັດສະຈັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈການ 12

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈການ 12

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍເປໂຕໜີອອກຈາກຄູກ ແລະການຕາຍຢ່າງອັດສະຈັນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ມີຍາມໃດທ່ານໄດ້ພົບກັບການອັດສະຈັນໃຈທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ພົ້ນພັຍອັນຕະລາຍບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຮັບຮູ້ການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະເພື່ອຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງຕໍ່ການໂຜດຊ່ວຍ.

ຄຳນຳ

ໃນປຶ້ມກິຈການໄດ້ເອີ້ນວ່າເປັນເລື່ອງການກະທຳຂອງພວກອັດສະຈັນ ຫລືພາຣະກິດຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດ. ລູກາໄດ້ຈິດໄວ້ໃນສອງເລື່ອງຄືການກະທຳຂອງພວກອັດສະຈັນໃນຄຣິສຕະຈັກໃນສັມຍທີ່ນຶ່ງ ແລະພາຣະກິດຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດໃນຊີວິດຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ. ລູກາເປັນຄົນເຊື່ອແລະຕິດຕາມອົງພຣະເຊື້ອຊຶ່ງມີອາຊີບເປັນທ່ານໝໍ ທ່ານໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເລື່ອງອົງພຣະວິນຍານເຮັດພາຣະກິດຢ່າງລະອຽດໂລກນີ້.

ກິຈການ 1:8 ໄດ້ກ່າວເຖິງອຳນາດຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດ, ພື້ນຖານພາຣະກິດຕ່າງໆຂອງການຮັບໃຊ້ປະກາດ, ແລະພ້ອມດ້ວຍບັນຫາຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ. ອົງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳງານຜ່ານໃນຊີວິດຂອງຄົນ ເພື່ອຜົນດີຂອງຄົນ ເຖິງແມ່ນຄົນຈະເປັນໃຜ, ຫລາຍເທື່ອອົງພຣະວິນຍານໄດ້ທຳການອັດສະຈັນເພື່ອໂຖ່ໃຫ້ລອດພົ້ນ ຄືເປໂຕໄດ້ໜີອອກຈາກຄູກໄດ້ (ກຈກ 12:1-9) ແມ່ນພາຣະກິດຂອງອົງພຣະວິນຍານອັນເໜືອທັມມະຊາດ.

ຖ້າອ່ານໃນປຶ້ມກິຈການ ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນເລື່ອງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່, ຄວາມເລິກລັບ, ແລະການອັດສະຈັນຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດ. ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແມ່ນພລັງຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ການປະກາດເຖິງເລື່ອງຄວາມພົ້ນໄປທຸກບ່ອນ ແລະເກີດຂຶ້ນພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກທ້ອງຖິ່ນ. ເລື່ອງເລິກລັບນັ້ນເປັນການຍາກທີ່ຈະຄຳນວນສິ່ງທີ່ອົງພຣະວິນຍານໄດ້ເຮັດ ອົງພຣະວິນຍານໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງແປກປລາດ ແຕ່ຮູ້ແນ່ວ່າແມ່ນອົງພຣະວິນຍານໄດ້ກະທຳແທ້.

ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງອົງພຣະວິນຍານໄດ້ເຊື່ອມພວກເຮົາກັບພຣະບັນຍາແລະຣັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ (1 ໂກຣິນໂທ 2:7). ຄວາມເລິກລັບຂອງອົງພຣະວິນຍານໄດ້ຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເປັນພະຍານປະກາດເລື່ອງຂ່າວປະເສີດຂອງອົງພຣະເຊື້ອຄຣິດ (ອຟຊ 6:19). ຖ້າຈະເວົ້າເລື່ອງອັດສະຈັນແລ້ວອົງພຣະວິນຍານໄດ້ເຮັດພາຣະກິດ

ເໜືອທັມມະຊາດເພື່ອຊ່ອຍ, ໄຖ່ເອົາໃຫ້ລອດພົ້ນ, ແລະເຮັດໃນສິ່ງທີ່ມະນຸດເຮັດບໍ່ໄດ້ ຄືເປໂຕໄດ້ພົບກັບສິ່ງ
ເຫລົ່ານີ້ໃນຊີວິດໃນການປະກາດແລະຮັບໃຊ້.

ມີສາມຢ່າງສຳຄັນໃນກິຈການ 12: 1) ຄຣິສຕະຈັກໄດ້ພົບກັບການຂົ່ມເຫງຈາກພວກໂຣມ. 2) ກະສັດ
ເຮໂຣດໄດ້ຂົ່ມເຫງເພື່ອຍາກໄດ້ຄວາມເຫັນດີເຫັນຊອບຈາກພວກໂຣມ ແລະຈາກພວກຍິວໃນກຸງເຢຣູຊາ
ເລັມ. ເຮໂຣດໄດ້ກ່າວ 6 ເທື່ອໃນພຣະຄັມພິໃໝ່. ອີງຕາມກິຈການ 12 ຫລາຍຄົນພາກັນຮູ້ຈັກກ່າວ, “ກະສັດ
ເຮໂຣດ” ເປັນລູກຊາຍຂອງ ອາຣິສໂຕບູລັດ ແລະຫລານຂອງກະສັດເຮໂຣດຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະມີອີກຊື່ນຶ່ງວ່າ
“ເຮໂຣດ ອາກຣິບປາ.” ກະສັດເຮໂຣດເປັນຄົນເຕີບໃຫຍ່ໃນກຸງໂຣມ ເພິ່ນໄດ້ຖືກສິດສອນຕາມວິທີທາງຂອງ
ພວກໂຣມ, ເຮັດຕາມທຳນຽມໂຣມ, ກົດໝາຍ, ແລະມີຄວາມຈົ່ງຮັກພັກດີຕໍ່ໂຣມຢ່າງເລິກເຊິ່ງ. ກະສັດເຮ
ໂຣດໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງຈາກຮັຖບານໂຣມ ໃຫ້ປົກຄອງຈາກປາເລສຕາຍເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນປີ ຄສ 41-44.
ກະສັດເຮໂຣດເປັນຜູ້ສຳເລັດຜົນຫລາຍຄືເພິ່ນຮູ້ຈັກການທູດດີ ແລະເອົາຊະນະຈິດໃຈຂອງພວກຍິວໂດຍເຮັດ
ຕາມຮີດຄອງຂອງພວກຍິວ. ເພິ່ນໄດ້ຂົ່ມເຫງຄຣິສຕຽນ, ເປັນກະສັດເກ່ງກ້າ, ມີພຣະຣາຊວັງໃຫຍ່, ແລະໄດ້
ຕາຍດ້ວຍຄວາມທຸຂະເວທະນາດ້ວຍໜອນກັນກິນຮ່າງກາຍ (ຂໍ້ 23) ເວລາມີອາຍຸພຽງ 54 ປີ. 3) ເຖິງຈະມີ
ການຂົ່ມເຫງຫລາຍ, ກິຈການ 12 ອີງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳງານ, ເຮັດການອັສຈັນ ເຮັດ
ໃຫ້ຂ່າວປະເສີດໄດ້ແຜ່ອອກໄປໃນຍາມລຳບາກ. ເຫັນວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຄູນທະວີຂຶ້ນໃນຈິດໃຈ
ຂອງຄົນ, ແລະຄຣິສຕະຈັກກໍມີພັດທະນາໄປເຖິງສ່ວນເລິກຂອງໂລກ. (ເຮັບເຣີ 4:12).

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

27. ເລົ່າເຣື່ອງຍິງຄົນນຶ່ງຊື່ວ່າ ຄໍຣິ ເທນບູນ ໄດ້ປະສົບໃນສິງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງ. ຕອນນັ້ນພວກນາຊີໄດ້
ເຈັບເອົາພວກຍິວໄປຂັກໃນຄຸກ. ຄໍຣິ ເທນບູນບໍ່ໄດ້ເປັນຊາດຍິວ ເພິ່ນເປັນຊາດດັສ ແຕ່ເພິ່ນແລະ
ຄອບຄົວໄດ້ເຊື່ອງພວກຍິວໄວ້ໃນຫ້ອງລັບໃນເຮືອນຂອງຕົນ.

ທີ່ສຸດພວກນາຊີໄດ້ຄົ້ນເຫັນຫ້ອງລັບໃນເຮືອນຂອງ ຄໍຣິ ເທນບູນ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ເພິ່ນ ແລະຄອບຄົວ
ພ້ອມດ້ວຍຊາວຍິວຖືກຈັບໄປຂັງໄວ້ໃນຄຸກ.

ເຖິງຈະພົບກັບບັນຫາອັນລຳບາກ ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເພິ່ນຍັງບໍ່ໄດ້ລົດລະໃນການໄວ້ວາງໃຈ
ໃນພຣະເຈົ້າ. ມີນ້ອງສາວຜູ້ມີຊື່ວ່າ ນາງເບັດຊີໄດ້ເສັງຊີວິດໃນວັນທີ 16, ເດືອນ 12 ຂອງປີ 1944.
ສິບສອງວັນຕໍ່ມາ ພວກນາຍທັມມະໂຮງໄດ້ປ່ອຍຄອບຄົວຂອງເພິ່ນຢ່າງບໍ່ຮູ້ເຫດຜົນ, ອາດຈະແມ່ນ
ເພິ່ນບໍ່ແມ່ນຊາດຍິວ. ຄໍຣິ ເທນບູນຕາຍເຖົ້າແກ່ເວລາອາຍຸໄດ້ 91 ປີ.

28. ເອົາເຮືອງ ຄໍນິ ເທນບູນມາສາຍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງເບິ່ງ. ກ່າວວ່າວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາວິທີທາງພຣະເຈົ້າຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນອັນຕະລາຍ ດ້ວຍການອ້ອນວອນ. ພວກເຮົາທ້າທາຍໃຫ້ເພິ່ງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າໃນເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບການຂົ່ມເຫງ.

29. ເອີ້ນໃຫ້ມີສີ່ຄົນສມັກອ່ານພຣະຄໍມພີ ແລະຕຽມຕົວລາຍງານສິ່ງຕົນເອງໄດ້ອ່ານແລະໄດ້ຮຽນດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- ກິຈການ 12:1-4 ການຂົ່ມເຫງຄຣິສຕະຈັກໃນສມັຍເດີມ
- ກິຈການ 12:5 ໃນເມື່ອຄຣິສຕະຈັກອ້ອນວອນ
- ກິຈການ 12:6-11 ເປໂຕຖືກຊ່ອຍຢ່າງອັສຈັນ
- ກິຈການ 12:12-19 ເປໂຕໄດ້ມີໂອກາດໄປຮ່ວມກັບຄຣິສຕຽນຄົນອື່ນໆ.

30. ກ່າວຕໍ່ລົງໄປນີ້: ການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູສຳເຣັດນັ້ນບໍ່ເປັນການງ່າຍໃນສັດຕະວັດທີນີ້. ພວກຄຣິສຕຽນໄດ້ພາກັນອ້ອນວອນອະທິຖານ ແຕ່ເຫັນວ່າກະສັດເຮໂຣດຂ້າອັຄສາວິກຢາໂກໂບ, ຕໍ່ມາກໍແມ່ນເປໂຕ. ແຕ່ເຫັນວ່າມີອັສຈັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຄືພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ເປໂຕພົ້ນອອກຈາກຄຸກ ແລະໃຫ້ເປໂຕເປັນພະຍານ ເພື່ອໃຫ້ຄຣິສຕຽນມີກຳລັງໃຈຕໍ່ຄວາມຍ້ານ ແລະມີກຳລັງໃຈຂຶ້ນ. ຫລາຍໆເທື່ອພວກເຮົາໄດ້ພົບເຫັນພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ ເວລາພວກເຮົາພົບກັບບັນຫາຮອບດ້ານ. ບົດຮຽນວັນນີ້ໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາເຖິງຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະຕິດຕາມພຣະອົງໄປ. ດັ່ງນັ້ນ, ໃຫ້ພວກເຮົາເປັນພະຍານກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍເຮົາເພື່ອຄົນອື່ນຈະມີກຳລັງໃຈ ແລະຕິດຕາມພຣະອົງເໝືອນກັບພວກເຮົາ.

31. ກ່າວວ່າ, ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ທ່ານຈະຕ້ອງຕອບໃນອາທິດທີ່ຈະມານີ້.

- ທ່ານມີຄວາມເຊື່ອດີບໍ່ທີ່ຈະປະເຊີນກັບການຂົ່ມເຫງ ຫລືບັນຫາທີ່ຈະເຂົ້າມາ?
- ເຮັດແນວໃດທ່ານຈຶ່ງຈະກາຍເປັນຄົນອະທິຖານອ້ອນຢ່າງມາຕະຖານ ເຖິງແມ່ນອັນໃດຈະເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ?

32. ອ້ອນວອນບົດ, ຂອບຄຸນພຣະອົງນຳການສັດຊື່ແລະຊ່ວຍເຫລືອຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂອບຄຸນພຣະອົງທີ່ປະທານສັນຕິສຸກແລະໃຫ້ກຳລັງໃຈໃນຍາມລຳບາກ.

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ຮ້ອງຂໍໃຫ້ໄຖ່ເອົາຄືນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຟິເລໂມນ

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ຟິເລໂມນ

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອາຈານໂປໂລຮ້ອງຂໍໃຫ້ໄຖ່ເອົາ ແລະໃຫ້ຄືນດີຕໍ່ເພື່ອນໂອເນຊີໂມ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ມີໃຜຕ້ອງການທ່ານຊ່ອຍເຫລືອໃນການໄຖ່ ແລະໃຫ້ຄືນດີກັນບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິຈາະນາເຖິງຄືນທີ່ທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ກຳລັງໃຈໃນການໄຖ່ ແລະການດີກັນ.

ຄຳນຳ

ໃນປຶ້ມຟິເລໂມນເປັນຈົດໝາຍສັ້ນຈາກອາຈານໂປໂລ, ຕາມພາສາກຣີກມີພຽງ 335 ຄຳເທົ່ານັ້ນ. ເຫັນວ່າໂປໂລຂຽນຈົດໝາຍສະບັບນີ້ໄປຫາຟິເລໂມນຕອນຢູ່ໃນຄຸກໃນກຸງໂຣມ (ກຈກ 28:11-31). ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍ ໂກໂລຊາຍ, ເອເຟໂຊ, ແລະຟິເລໂມນໃນເວລາດຽວກັນໃນ ຄສ 60-61. ຈັກກະພັດ ນີໂຣບົກຄອງຕອນສຸດທ້າຍຂອງອານາຈັກໂຣມໄດ້ປົກຄອງ ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ຂົ່ມເຫງຄຣິສຕຽນ. ຈຸດປະສົງທີ່ອາຈານໂປໂລໄປຫາຟິເລໂມນເພື່ອຍາກໃຫ້ສິ່ງຂ້າທາດ ໂອເນຊີໂມ ຜູ້ລັກໜີໄປ ຄືນໄປແລະຍາກໃຫ້ຟິເລໂມນຮັບເອົາຄືນເຖິງຈະມີຄວາມຜິດຫລາຍປານໃດກໍຕາມ ເພາະຄຣິສຕຽນຍ່ອມມີຈິດໃຈເໝືອນອົງພຣະເຢຊູທີ່ມີຄວາມຮັກແລະຍອມໃຫ້ອະພິຍໃຫ້ສເມີ.

ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າມີສາມຢ່າງສຳຄັນໃນປຶ້ມນີ້. **ນຶ່ງ** ເນື້ອເຮືອງປະກອບດ້ວຍສີ່ຄືນ: 1) ຟິເລໂມນ ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າທາດ ໂອເນຊີໂມ, ຟິເລໂມນເປັນເຈົ້າຂອງເຮືອນທີ່ເມືອງໂກໂລຊາຍ ບ່ອນຄຣິສຕຽນເຕົ້າໂຮມກັນເປັນປະຈຳ(ຟລມ 2, ກລຊ 4:9); 2) ໂອເນຊີໂມ ຜູ້ເປັນຂ້າທາດໄດ້ລັກໜີໄປ, ຜູ້ຮັບວ່າເຮັດຜິດດ້ານສັງຄົມແລະປະເພນີ; 3) ອັຄສາວົກ ໂປໂລຜູ້ກໍ່ຕັ້ງຄຣິສຕະຈັກຢ່າງເອົາໃຈໃສ່, ເພິ່ນຮັກຄືນດ້ວຍຈິດໃຈ ແລະຍັງເຮັດໃຫ້ອົງພຣະຄຣິດພໍພຣະທັຍ ຜູ້ກຳລັງຕິດຄຸກໃນກຸງໂຣມ; 4) ອົງພຣະຄຣິດ, ພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພື້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊ່ອຍມະນຸດໂດຍຍອມຕາຍທີ່ໄມ້ກາງແຂນ.

ສອງ, ເມືອງໂກໂລຊາຍແລະເຂດອ້ອມຂ້າງໄດ້ຕົກໃນການປົກຄອງຂອງໂຣມ. ປະຊາຊົນໄດ້ໃຊ້ກິດໝາຍແລະປະເພນີໂຣມ. ພວກໂຣມໄດ້ໃຊ້ຜູ້ເປັນຂ້າທາດເຮັດໄຮ່ໂຖນາແລະອື່ນໆ...ມີນັກປາດຫລາຍຄົນຖືວ່າພວກໂຣມໄດ້ໃຊ້ຂ້າທາດຫລາຍທີ່ສຸດເພື່ອສ້າງບ້ານແປງເມືອງ. **ສາມ**, ອາຈານໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍໄປເຖິງຟິເລໂມນໃຫ້ຮັບເອົາຄືນໃຊ້ຜູ້ລັກໜີໄປເພາະອາຈານໂປໂລໄດ້ຮັກທັງສອງຄືນ ແລະຍ້ອນຄວາມຮັກທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບຈາກອົງພຣະຄຣິດ, ແລະໂປໂລປາຖນາຍາກໃຫ້ຄືນເຂົ້າໃຈເຖິງພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກ ແລ້ວເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດຢ່າງຄຣິສຕຽນ. (ຟລມ 3). ສິ່ງທີ່ອາຈານໂປໂລຮ້ອງຂໍໃຫ້ຟິເລໂມເຮັດນັ້ນຕ້ອງ

ໃຊ້ຄວາມນຶກຄິດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ໃຫ້ເຮັດເໝືອນອົງພຣະຄຣິດ, ໃຫ້ມີຄວາມເມດຕາປານີຕໍ່ຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງອົງພຣະຄຣິດ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

33. ຖາມວ່າມີວິທີໃດບໍ່ທີ່ສະມາຊິກໃນຫ້ອງສາມາດຊ່ອຍຄົນຜູ້ຢາກຮັບການໄຖ່ ແລະຄົນດີກັນ?

34. ກ່າວວ່າພວກເຮົາເຮັດແນວໃດເພື່ອຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຢາກຖືກໄຖ່?

35. ບອກວ່າປຶ້ມຟິເລໂມນ ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີໄດ້ກ່າວເຖິງວິທີຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ເຮັດຕໍ່ຄົນອື່ນ ຊຶ່ງພວກເຮົາຄວນເອົາມາປະຕິບັດຕໍ່ຄົນຜູ້ຢາກຮັບເອົາການໄຖ່ ແລະຢາກຄົນດີກັນ. ຖ້າເຮັດຢ່າງນີ້ຄົນທີ່ພວກເຮົາຊ່ອຍນັ້ນຈະໄດ້ພົບກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກເຂົາເໝືອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດຕໍ່ພວກເຮົາ.

36. ກ່າວວ່າ, ຄາລາເຕັງ 3:28 ເປັນການປະກາດວ່າພວກເຮົາເປັນໃຜ ແລະພວກເຮົາຄວນປະຕິບັດຕໍ່ກັນແລະກັນຢ່າງຄຣິສຕຽນ: “ຈະບໍ່ເປັນຊາດຍິວຫລືຄົນຕ່າງຊາດ, ຈະບໍ່ເປັນຂ້ອຍຂ້າຫລືເປັນອິສຣະ, ຈະບໍ່ເປັນຊາຍຫລືຍິງ ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນໃນພຣະຄຣິດຄືພຣະເຢຊູ.” ຈົດໝາຍທີ່ຂຽນໄປເຖິງຟິເລໂມນເປັນຈົດໝາຍສັ້ນແລະສ່ວນຕົວທີ່ພວກເຮົາມີຈາກອາຈານໂປໂລ ເປັນບົດສອນດີທີ່ເອົາມາປະກອບໃຊ້ເພື່ອທຳລາຍກຳແພງແຫ່ງຄວາມແຕກຕ່າງ ເພາະພວກເຮົາມີຄວາມສັມພັນກັບອົງພຣະເຢຊູອົງດຽວກັນ ແລະພວກເຮົາໄດ້ເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງກັນ.

37. ເອີ້ນເອົາສະມາຊິກໃຫ້ອ່ານພຣະຄຳພີຂ້າງລຸ່ມນີ້:

- ຟິເລໂມນ: ເພື່ອນຮ່ວມງານທີ່ຮັກຂອງເຮົາ (1-7)
ນອກຈາກຟິເລໂມນແລ້ວມີໃຜອີກບໍ່ທີ່ອາຈານໂປໂລຢາກໃຫ້ເປັນຕົວແທນຂອງໂອເນຊີໂມ?
- ໂປໂລ, ຜູ້ເປັນຕົວແທນ (8-9)
ວິທີໃດທີ່ອາຈານໂປໂລໃຊ້ໃນເມື່ອເພີ່ນຮ້ອງຂໍຫລືເປັນຕົວແທນຂອງໂອເນຊີໂມເພື່ອຫລີກຈາກບັງການ?
- ໂອເນຊີໂມ: ລູກຮັກ ແລະໝາກຫົວໃຈ ຂອງໂປໂລ (10-16)
ມີເຫດຜົນອັນໃດທີ່ອາຈານໂປໂລໄດ້ເວົ້າໃນເມື່ອເປັນຕົວແທນຂອງໂອເນຊີໂມຂໍ້ 16?
- ຄຳຮ້ອງຂໍຂອງອາຈານໂປໂລ (17-25)
ແມ່ນຫຍັງເປັນເລື່ອງທີ່ອາຈານໂປໂລຮ້ອງຂໍຢ່າງສຸພາບນັ້ນ?

38. ກ່າວວ່າມີຄຸນນະສົມບັດສາມຢ່າງພວກເຮົາຕ້ອງມີໃນຊີວິດເພື່ອຈະໝູນໃຈຜູ້ຕ້ອງການຮັບເອົາການໄຖ່ແລະຄືນດີຈາກພຣະເຈົ້າ.

- ພວກເຮົາຕ້ອງຄືນດີກັນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ອາຈານໂປໂລເປັນຄົນເຮັດໃຫ້ສອງຄົນແຕກຕ່າງກັນຄືນດີກັນໄດ້.
- ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຕົວແທນ. ອາຈານໂປໂລມີຄວາມຮັກຕໍ່ທັງສອງຄົນດີ ແລະເພິ່ນຍິນດີທີ່ຈະທຳລາຍກຳແພງ ແລະທຳນຽມ ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີຄວາມສັມພັນອັນໃໝ່ຕໍ່ກັນໄດ້.
- ພວກເຮົາຄວນຂອບພຣະຄຸນ. ເມື່ອທ່ານໄດ້ຫວນຄືນເບິ່ງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ມີໃຜບໍ່ໄດ້ທຳທາຍທ່ານໃຫ້ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ດີແລະຖືກຕ້ອງ? ຖ້າຄືນນັ້ນຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຢ່າລືມຂອບໃຈນຳຄືນນັ້ນ ຈະເປັນທາງຈິດໝາຍ ໂທຣະສັບ ຫລືໄປພົບດ້ວຍຕົນເອງ.

39. ອ້ອນວອນປິດ. ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງບຸກຄົນນຶ່ງຄົນໃດເຂົ້າມາໃນຊີວິດເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຊ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ໄດ້ຮັບການໄຖ່ແລະຄືນດີກັນ.

ທວ